

PRINT POST APPROVED PP318852/00020

SEPTEMBER 2004

Misli thoughts

LETO - YEAR 53

ŠTEVILKA - NUMBER 9

<http://www.glasslovenije.com.au>

Misli september 2004

Vsebina

V •aru sijaja.....	3
Ozri se na našo dru•ino - molitev.....	5
Oèe je zaèel razmišljati drugaèe.....	6
Ne obupavaj.....	7
O domu matere Romane.....	8
Baragov dom v Melbourne.....	9
Iz Zahodne Avstralije.....	9
Izpod Triglava.....	10
Kotièek naših mladih.....	13
Poèitnice patra Filipa.....	14
Vaši darovi.....	15
Pismo misijonarjev.....	16
Zahvala iz Argentine.....	17
Pobuda za pravilno javno oznaèbo zgodovinskih spomenikov v de•eli Koroški.....	17
Trop brez zvoncev.....	18
Sv. Ciril in Metod Melbourne.....	19
Sveta Dru•ina Adelaide.....	24
Sveti Rafael Sydney.....	26
Klub Panthers - Triglav.....	29
Streška lovška dru•ina Slovenskega društva Sydney.....	31
Imamo se lepo na našem društvu Planica.....	32
Oglasi	33 in 34

FOTOGRAFIJI Z NASLOVNE STRANI:

FOTOGRAFIJA ZGORAJ: V mesecu septembru o•ivijo slovenski vinogradi. Kakšna lepota, ki razodeva pridno delavnost slovenskega èloveka, se èloveku ponuja ob pogledu na Jeruzalemske gorice in podru•nièno cerkvijo •alostne Matere Bo•je. Marija sedem •alosti, ki je stoletja tola•ila slovenski narod, naj nam ostane pribe•ališèe in tola•ba tudi v bodoèe!

FOTOGRAFIJA SPODAJ: Slovenci, razkropljeni po svetu, so zgradili svoje skupne domove in cerkve, kjer se predvsem ob koncu tedna srečujejo med seboj. Vsako drugo nedeljo v mesecu je slovensko bogoslu•je v Geelongu, drugem najveèjem mestu Viktorije, v cerkvi Svete Dru•ine. V letošnjem juniju so imeli sveto mašo v dvorani društva Ivan Cankar. Po sveti maši je nastala prièujoèa fotografija.

GLASBA IZ BARAGOVE KNJIŽNICE

LOJTRCA DOMAÈIH
NONET CERTUS – Slava tebi Slomšek škof
ANSAMBEL BRATOV AVSENIK
Vse •ivljenje same •elje
ZLATKO DOBRIÈ – Sedem dolgih let
VESELA JESEN – 25 let zlate Štajerske popevke
NAJLEPŠE SLOVENSKE POPEVKE
LOJZE SLAK – Raj pod Triglavom
NACE JUNKAR – Slovenski mornar
ŠTAJERSKIH SEDEM – Povej, da Slovenec si
POSTOJNSKA JAMA I in II
RAZIGRANA MLADOST
RIBNIÈANA ŠKRINJA – Slovenska vas
RACE IN DRUGI PLESI
JANEZ BITENC – Take bo•iène
DRU•INA GALIÈ – K tebi •elim
DESETI BRAT – Pelin ro•a
LJUBLJANSKI OKTET – Slovenija, moja de•ela
ALPSKI OKTET – Veselo po domaèe
JAPART – To smo mi
MELODIJE MORJA IN SONCA
POPOTNIK I in II
SESTRE KLARISE – Marija, Mati moja (**cena \$6**)

VIDEO KASETE

“IGNITE” 29. slovenski koncert v Sydneyu 2003 - \$20.
VIDEOSPOTI - skupina Èrna maèka - \$15.
PAPE• IMA VAS RAD - Sveti oèe z mladino v Postojni - \$15.
PAPE• JANEZ PAVEL II. V SLOVENIJI - \$25.
PAPA AD ASSISI PER LA PACE IN EUROPA - \$20.
SVETI CIRIL IN METOD - 30 LETNICA - \$20.
Sestra Ema Pivk - IN LOVING MEMORY - \$20.
SLOVENSKI FRANÈIŠKANI V AVSTRALIJI 1952 - 2001- \$25.
KARAOKE - \$25.

Bog ne tehta kolièine stvari, ki smo jih opravili,
ampak tehta ljubezen, s katero smo jih opravili.

*Blago sodimo po barvi, vino po okusu,
rožo po vonju, èloveka po govorjenju.*

Glej nase in ne sodi drugih.

*Delaj kakor, da boš veèno •ivel,
moli, kakor, da bi jutri umrl.*

•iva je govorica, kadar govorijo dela.

Nekateri ljudje lovijo ribe, drugi pa samo kalijo vodo.

FOTOGRAFIJE SO PRISPEVALI: Arhiv Misli:Naslovnica
zgoraj,18. Naslovnica spodaj: Gusti Glavnik. Dru•ina
Štolfa: 4. Pater Valerijan:5.Pater Ciril: 6. Dru•ina
Matjašè:7. Marija An•iè: 8,20. Andrew Bratina:13. Pater
Filip: 14.Dru•ina Oppelli:23.Jo•e Vuzem:24. Ana Maria
•upanèiè - Flavel:25.Martha Magajna:26,27,28,29,31.
Špela Radomir:30.Štefan Šernek:31.Lucija Srnc:32.

Opravièujemo se g. Antonu Gr•ina za napaèno zapisan
priimek v prejšnji številki Misli, štev. 7-8, stran 14.

V zaru sijaja

V ŽARU SIJAJA MARIJINEGA VNEBOVZETJA Pišem ta uvodnik za septembrske Misli. Doma v Sloveniji so v teh dneh zadnji prameni •ara poletja, tu pri nas v Avstraliji prvo cvetje •e naznanja pomlad. Kar pogrešam tukaj, so mno•ice romarjev, ki za ta praznik v Sloveniji napolnijo Marijina svetišča in trge pred njimi. Tako •e na zunaj dihaš in vonjaš »dušo kršèansko« in si •eliš, da bi tako vedno bilo. Zaslišal, dobesedno zaslišal sem v tem trenutku melodijo in besede pesmi, ki jo pojejo tako z obèutkom prijatelji, Kamniški Koledniki: »Hodil po zemlji sem, mili slovenski, ... cerkvice bele,... iz vere •ivel je ta rod...«

Slišal sem, ko so peli to pesem pri Mariji Sne•ni na Kredarici, tem slovenskem najvišjem Marijinem svetišèu – 2515 metrov nad gladino Jadranskega morja, 349 metrov pod vrhom oèaka Triglava! Vsi smo bili v narodnem Marijinem svetišèu pri Mariji Pomagaj na Brezjah, pri kipu Svete Dru•ine pri domaèem kozolcu na Velikem Orehku, pri sv. Jakobu v Kamniku in še kje. Prav niè èudno se mi ne zdi, da je v prejšnjih letih tedanji ljubljanski nadškof dr. Franc Rode na glas razmišljal prav na ta najveèji Marijin praznik na Brezjah o sedanjosti in prihodnosti ljubega nam naroda, ki mu pripadamo, vèasih tisti, ki smo daleè od doma, še bolj zavestno in strastno predano. Res, da se vse vrti, da èas hiti, toda •elel bi, da bi vsaj veèina mojega naroda vedela tudi, da v vsem tem vrtenju ostaja za vedno v Zemljo zasajen Kristusov kri• kot znamenje trpljenja, smrti in vstajenja ter zato •i v l j e n j a .

Marijini prazniki, posejani prav v dneve avgusta in septembra, nam razodevajo resnico, da je Jezusova Mati z nami v premagovanju naših dolin in vzpetin •ivljenja, v našem rojstvu, •ivljenju, trpljenju (15. septembra je god •alostne Matere Bo•je – kakšna lepota je njena cerkva na vrhu Jeruzalemskih grièev, pogledajte še enkrat naslovno stran!) in v našem tranzitusu – prehodu s tega sveta v veènost, ko nas, kakor Njo, èaka poveljevanje.

»Niè èloveškega mi ni tuje,« je dejal sveti Avguštín, ki goduje 28. avgusta, njegova mati Monika pa dan prej. Danes èlovek zve in vidi vse, kar se dogaja v vsaki še tako odroèni vasi. Na •alost so najboljše novice za medije slabe novice. Vedno je treba prositi za pravo modrost in zdravo pamet, ker danes tako pogosto odpovesta. Da bom lahko kljub vsemu obstal in veroval le èlovekovemu Odrešeniku, ki ga je Bog poslal in se je uèloveèil iz Device Marije. Se mi zdi, da je v tem èasu leta in prav ob Marijinem prazniku, èudovita prilo•nost, da to tudi storim.

Na praznik Marijinega vnebovzetja je na Sveti Gori pri Gorici pridigal koprski škof msgr. Metod Pirih: "Vsi niso tako sreèni kot mi, ki smo danes lahko prišli sem gor na kraj milosti in miru. Bolni doma in po bolnišnicah, trpeèi ostareli in osamljeni so lahko le v duhu povezani z nami in mi z njimi. Ta dan pomislimo tudi na vse prizadete v zadnjem potresu na Bovškem in Kobariškem. Vsem dobrim ljudem po Sloveniji, ki tem ljudem pomagata preko Karitas in preko drugih ustanov, bi se rad iskreno zahvalil. Bog vam obilo povrni!

Prav to uro sv. oèe Janez Pavel II. skupaj s somašniki daruje sv. mašo v Lurdu, kamor je prišel tako kot mi na Sv. goro - kot romar, ker •eli vsem kristjanom priporoèiti Devico Marijo kot zgled svetosti in milosti. Slovenijo na tem romanju zastopa naš pomo•ni škof msgr. Jurij Bizjak.

Naše letošnje romanje na Sv. goro se odvija v posebnih zgodovinskih okolišèinah.

S 1. majem je tudi Slovenija stopila v Evropsko skupnost dr•av, katerih temeljne vrednote so kršèanskega izvora, tudi èe evropska ustava tega posebej noèe omeniti. Evropska duša je kršèanstvo samo. V Evropsko zvezo smo stopili pod zastavo, ki je polna Marijinih simbolov. Na modri podlagi je 12 zlatih zvezd, ki kot venec obdajajo glavo Device Marije, kakor to omenja Knjiga razodetja (prim. Raz 12, 1). Evropska zastava je bila prviè izobešena na praznik Brezmade•ne 8. decembra 1955.

22. maja letos ste se mnogi udele•ili Srednjeevropskega katoliškega shoda v Mariazell v Avstriji. Ta shod nam je dal kot popotnico v prihodnost sedem prošenj: pokazati ljudem Kristusa, uèiti se moliti in uèiti

moliti druge, poglobljati poznavanje svoje vere, postavljati kršćanska znamenja, ohranjati kulturo nedelje, varovati in razvijati •ivljenje ter pospeševati solidarnost med ljudmi.

In danes smo zbrani tu v duhovnem središču naše škofije pri Svetogorski kraljici, da Boga in Marijo poslušamo, da se z njima pogovarjamo, se zahvaljujemo, prosimo za različne potrebe in se ponovno izročimo Marijinemu varstvu.

Tudi v sedanjem času človek išče svojo istovetnost in svojo duhovno podobo. Pri tem dostikrat naleti na zmešnjavo različnih trditev. Sodobni način •ivljenja nas preveč pritiska k tlom in na to zemljo. V poplavi vsakdanjih problemov ne zmoremo več videti svoje duhovne razse•nosti. •ivimo v času potrošniške miselnosti, ko človeka bolj cenimo po tem, kar ima, kot pa po tem, kar je. Mnoge trdne in večnostne resnice ter vrednote so zamenjale minljive in tuzemske. V hudi krizi je sodobna dru•ina. Tistega pristnega dru•inskega •ivljenja, ki je nekoč bogatilo in osrečevalo človeka, mu dajalo zadovoljstvo in varnost, skoraj ni več. Zato tudi manjka čut za skupnost, za sodelovanje in solidarnost. Dru•ina ne omogoča poglobljenega verskega •ivljenja in prenosa vere ter duhovnih vrednot na otroke, v okolje in prostor. Premalo je skupne molitve in medsebojnega pogovora ter pravega kršćanskega praznovanja praznikov. Ni čudno, da človek v takem okolju pozablja na svojo pripadnost Cerkvi, veliki dru•ini Bo•jih otrok. Manjša se število otrok, število nedeljnikov in število duhovnih poklicev pada, narašča pa število kršćenih, ki svoje vere ne •ivijo v vsakdanjem •ivljenju.

Za sodobno dru•bo je značilen tudi pojav raznih verskih gibanj, sekt in duhovnih stranpoti, ki človeka begajo in večkrat pripeljejo do verske brezbr•nosti in odpada od katoliške vere.

Veliko je med nami svobodomiselnosti-liberalizma, ki ruši moralne in socialne norme in dr•e. V imenu skrivljene svobode si dovoljujemo segati na področja, ki morajo ostati sveta. In tako spreminjamo •ivljenje samo.

Dru•beni nauk Cerkve je naša javnost kar preslišala. Skrb, da bi Cerkev tudi socialno delovala, nekateri označujejo kot vtikanje Cerkve v politiko. Toda le Kristus nas uči pravih dr•, ki so potrebne tudi za pravno dr•avo in pravično civilno dru•bo.

Bratje in sestre, če bi kristjani začeli resno jemati svojo vero, potem bi med nami nastala taka duhovna revolucija in taka sprememba, kakršne zgodovina ne pozna.

Na svetogorski milostni podobi nam Marija kaže svojega Sina Jezusa Kristusa. Pravi nam: »Karkoli vam poreče, storite!«. Ta klic velja tudi nam. Jezus predvsem naroča in hoče, da bi Marijo posnemali v njenih krepostih in v njenih dr•ah." Hvala g. škofu za tako vzpodbudne besede.

In še, tik preden gredo te Misli v tiskarno: **Zlato olimpijsko veselje iz Aten za Avstralijo** je priplavala na sto metrov metuljčka Petria Thomas - to je novica jutra 16. avgusta 2004. To je •e četrta zlata medalja za

Avstralijo. Ko pa boste te Misli dobili v roke, bo, upam, teh veselj še več. Poleg **Advance Australia Fair** bi rad v Atenah leta 2004 zaslišal tudi pesem Slovenije: **•ive naj vsi narodi! Naj •ive in Bog •ivi!**

pater Ciril

Dru•ina štirih generacij: na levi Marcela Bole, za njo Eddie Štolfa, Jo•e Štolfa, Dianne Štolfa z Danijelom in Jakem, Danila Štolfa, Silvester Bole, Linda Debrincat z Lachlanom in Paul Debrincat.

Ozri se na našo družino

Gospod, v svoji dobroti se ozri na našo družino.

**Zahvaljujemo se ti za našo hišo, naš dom, v katerem se počutimo varni,
za ljubezen, ki nas povezuje med seboj, za srečo, ki nam jo je naklonil danes,
in za upanje, s katerim zremo v jutrišnji dan, za zdravje, za delo, za hrano.
Nam, ki te molimo, daj krotkosti, da bomo znali sprejemati in odpuščati vse,
s čimer nas prizadenejo drugi ljudje.**

**Nam, ki smo malomarni, podeli potrpečljivost, da bomo znali z voljnim srcem
prenašati brezbrinnost in hladnost drugih.**

**Podeli nam čivljenjski pogum in vedrino ter zdravo sproščenost srca in duha.
Nakloni nam, da bomo znali biti vse do poslednjega dne drug drugemu zvesti in,
da bomo drug drugega iskreno ljubili.**

**Kakor je glina odvisna od zamisli lončarja, kakor je vetrnica odvisna od smeri
vetra, kakor otroci izvirajo iz svojega očeta, tako smo mi vsi tesno povezani s teboj,
zato ponižno prosimo za tvojo pomoč in vedno znova kličemo tvoje usmiljenje
v imenu našega Gospoda Jezusa Kristusa.**

Amen.

Otroci, ki so jih "osvoboditelji" iztrgali staršem, v taborišču na Teharjah, maja in junija 1945. Danes so tisti, ki so preživeli, stari od 65 do 70 let. Njihove družine gredo sedaj v drugi in tretji rod.

Oèe je zaèel razmišljati drugaèe

Prvo nedeljo v septembru praznujemo v Avstraliji oèetovski dan. Ob izrekanju hvale•nosti, spoštovanja in ljubezni vsem našim oèetom, starim oèetom in tudi pradedkom, objavljamo resnièno Ivankino zgodbo, kakor jo je do•ivljala in popisala za bralce Misli. Hvala Ivanki, da je z nami podelila svoje bridke in prijetne izkušnje.

Bilo ji je 17 let. Obiskovala je poklicno šolo. Tisti dan so imeli strokovno ekskurzijo v botanièni vrt. Ni se vraèala z ostalimi sošolci, paè pa se je odpravila z avtobusom, ki je peljal v njen kraj. Hitela je med mno•ico, ki se je valila proti avtobusni postaji. Nekdo se je zaletel vanjo, na hitro nekaj zamrmral in odhitel dalje. Nekaj jo je spreletelo in ozrla se je preko rame, tedaj pa sta se pogleda sreèala, se ujela in se zopet izgubila. Nekaj v srcu pa je ostalo.

Èez nekaj tednov je sedela na istem avtobusu, ki jo je peljal proti domu, nekdo je stopil proti njej, jo be•no pogledal in vprašal, èe je sede• prost. Spreletelo jo je po vsem telesu, kajti njegov pogled je •e dolgo poèival v njenem srcu. Tudi on se je preseneèen zazrl vanjo in se usedel poleg brez njenega dovoljenja. Po zaèetni zadregi sta se predstavila in kmalu ugotovila, da sta si vèeè. Prekmalu se je pot do njene postaje konèala, komaj sta si utegnili izmenjati telefonske številke.

Èez tri leta sta se poroèila. Polna energije, volje po •ivljenju in ljubezni sta prièela skupno •ivljenje. Prvi otrok je prišel •e kmalu po poroki. Med tem pa slu•ba, zidanje hiše in s tem v zvezi krediti in pehanje za denarjem. Pri njej je bila velika •elja po še enem otroku, on pa se je upiral. Veliko bolj ga je zanimal finanèni status dru•ine, saj je •e imel sina, na katerega je bil zelo ponosen. Pa vendar, dve leti in pol za sinom, se jima je rodila ljubka deklica. Z njo pa tudi njegova bolezen - diagnoza za sklerozo multipleks. Na zaèetku se je to sploh ni dotaknilo, za bolezen še ni slišala.

Mo• je opravljal vsa dela normalno, tako kot prej. Poèasi pa je bolezen zaèela kazati zobe, vedno bolj nervozen in jezljiv je postajal. Velikokrat je svojo jezo in bes stresel na njo in sina, manj na svojo hèerko, ki je bila njegova ljubljenska, èeprav tudi njej ni bilo vedno prizaneseno. Bolj ko je bolezen napredovala in unièevala mlado telo oèeta in mo•a, bolj se je dru•ina krhala in drobila.

Moèi so potrebovali, vedno veè energije pa je èedalje bolj primanjkovalo. Ne le njega, tudi njo, je njegova bolezen vedno bolj

unièevala. Èedalje veè je morala dajati bolnemu mo•u, ki ji na •alost ni znal ali mogel stati ob strani, se ji kdaj pa kdaj zahvaliti in ji pokazati hvale•nost.

Otroka, ki pa sta potrebovala ljubezen obeh, pa sta ostajala praznih rok. Njuno otroštvo je minevalo v pomoèi oèetu, ki je bil odvisen od pomoèi otrok, vsaj takrat, ko je bila mati v slu•bi. Bolezen se je razvijala hitro, moèi in energije je zmanjkovalo in ni jim preostalo drugega, kot da dajo oèeta v dom. Na njegovo grozo, da bo odrezan od dru•ine, in na njeno, da je zatajila in ni bila sposobna opraviti •ivljenjske naloge, kot so od nje prièakovali. Ritem dru•ine se je spet spremenil. Njena slu•ba ji je jemala še veè èasa, kajti treba je bilo zaslu•iti veè - za odrašèajoèe otroke in njegovo oskrbo v domu. Ob koncu tedna so ga obiskovali v precej oddaljenem domu. Na •alost so bili trenutki, ko so bili skupaj, zasoljeni z oèitki in obto•evanji. Bolezen ga je •e tako hudo prizadela, da ni veè znal biti sreèen, to pa tudi njim ni dovolil. Vèasih se je zdelo, da se prav trudi zagreniti trenutke, ko so skupaj. Otroka sta se kmalu uprla, da bi hodila z njo. Raje sta tisti èas pre•ivela pri dedku in babici ali pa z vrstniki. Ona je še vztrajala v upanju, da se bosta pogovarjala o njima, otrocih, o šoli, o domu, vendar on za to ni imel veè posluha. Iskal je samo še krivdo v njej in ji oèital celo svojo bolezen. S tem je odgnal tudi njo.

Prihajati so zaèela njegova pisma z obtočbami, brez pozdravov in dobrih čelja. Vedno znova si je dopovedovala, da je za njegova dejanja kriva bolezen. Ustvarila si je novo čivljenje.

Otroka sta odraščala. Hčerka, nekoliko bolj prilagodljiva, ga je na njeno prigovarjanje zaèela ponovno obiskovati. Sin mu ni mogel odpustiti. Spoznal je dekle, rodil se jima je otrok in tudi sam je postal oèe. Zaèel je razmišljati drugaèe. Ėustva, ki so ga sedaj obhajala, so bila zanj nekaj novega. Ėedalje bolj so se misli ustavljale pri bolnem oèetu, premagal je svojo zamero do oèeta in ga je šel obiskat. Oba otroka sta šla na obisk k oèetu s

svojima druinama. Veselje, ki ga je pokazal oèe, ko je zagledal svoja otroka in z njima svoje tri vnuke, je bilo nepopisno. Oèetu so prišle solze na lica, ko so ga njegovi vnuèki bočali in stegovali drobne roèice proti njemu.

Prešinilo ga je, kaj je vse zamudil, ko se je ukvarjal s temnimi stranmi bolezni. Otroka pa sta zrasla mimo njega. Odloèil se je, da bo popravil storjeno škodo, saj je šlo če preveè dni v niè.

Otroka sta bila hvalečna oèetu ne glede na pretekle izkušnje, saj jima je dal čivljenje, ki sta ga lahko podarila naprej svojim otrokom. **Ivanka**

Ne obupavaj

Običajni skušnjavi v starosti sta malodušje in obup. Ėlovek misli, da je izgubljen, zapuščen, prepuščen neizmerni praznoti. V takih trenutkih je vačno, da se krèevito oprimeš upanja in vere v Boga. (kardinal Paul Richaud)

Osamljenost, èrnogledje, za ti dve nesreèi ni zdravila, èe čivimo le za sedajni èas. Uidejo jim samo tisti, ki verujejo v veènost. Ti niso nikdar sami. (Joseph Folliet)

Dobro je: tiho èakati Gospodove pomoèi. (čalostinke 3, 26).

Marsikdo, ki razmišlja, kako si ustvariti lepo starost, bo zavzdihnil: "Da, èe bi šlo res vse tako gladko..." A pridejo dnevi, ko je èlovek na tleh, ko ni niè tiste vedrine, ki naj bi jo imeli stari ljudje, niè tistega preprièanja, da je tudi star nekaj lepega.

Tedaj čivljenje tišèi k tlom. Vse ti gre na čivce, tečko potrpiš s seboj, še teje potrpiš z bličnim. Tudi v takih dneh ne smemo obupati. Stara modrost: Za vsakim dečjem sonce posije, za vsako zimo pride pomlad – velja tudi tu.

Potrpeti moramo v takih tečkih dneh: potrpeti s seboj, potrpeti s soljudmi in nenazadnje potrpeti tudi z Bogom.

Vèasih morda ni treba drugo, kot, da se dobro naspimo, pa je nebo če bolj vedro, vse zaène dobivati drugaèno lice.

In navsezadnje: samo danes. Jutri pride ali ne pride. Samo danes bom pa če prečivel, pa èe tudi je barometer zame zelo nizko padel.

Èe je bil kdo vse čivljenje nagnjen k malodušnosti, èrnogledju, mora s to tečavo raèunati tudi na starost.

Ker je duševni in telesni odpor slabši, je treba raèunati še bolj. To pa ne more biti razlog, da bi si grenili tisto dobo, ki je lahko krona našega čivljenja.

Pokonci glavo! Poèakaj, da pride lepši dan.

Èe pa si junak, da smehljaje in vdano sprejmeš tudi takšen moreè dan, potem si blizu tistim tihim junakom, o katerih èasopisi ne pišejo.

Glejte, če sonce zahaja,

priredil J. S., Mirenski grad 1979, 67.

Štiri generacije: Stara stara mama Matilda Matjašič (+24. julija 2004), njena hčerka Mira Matijević - desno, njena hčerka Sally Ivanciv in dveletna Neva Ivanciv iz Geelonga.

O domu matere Romane

Vsi, ki redno prihajate v slovensko versko središče v Kew, kjer stoji zraven slovenske cerkvice sv. bratov Cirila in Metoda dom za ostarele, ste verjetno opazili, da se okoli doma matere Romane nekaj dogaja. Prav imate. Gradi se, zgradba se povečuje, gradimo nujno potrebne prizidke. Od leta 1997 naprej, odkar so prišla v veljavo nova pravila poslovanja v domovih za ostarele (»Aged Care – Ageing in place Act 1997«), od takrat naprej se je začela kazati potreba po večjem prostoru za izboljšanje našega poslovanja. Naj povem, da nova pravila predpisujejo našin poslovanja, ki zahteva dosti več dokumentacije in mnogo bolj razširjen in strokoven našin – postopek nege za oskrbovance. Po novih pravilih oskrbovanec lahko ostane v domu, v kolikor je ustanova sposobna nuditi potrebno strokovno nego, potrebno posamezniku. Za vse to je potrebno več poklicnih, strokovno usposobljenih delavcev, kot npr. bolniške sestre, terapevte in razne druge strokovne ljudi, ki nudijo različne usluge za izboljšanje kvalitete življenja oskrbovancev. Normalno, da večja in bolj strokovna ponudba zahteva večje število zaposlenih in več časa za pozornosti posamezniku. Vse skupaj pa pomeni večje finančno breme.

Dom matere Romane ima 30 varovancev, kar je po vseh pravilih najmanjše možno število, potrebno za finančno preživetje. Naš slovenski dom spada med manjše ustanove te vrste v Avstraliji. Še pred več kot tremi leti smo začeli razmišljati, kaj storiti, da zagotovimo pozitivno finančno prihodnost doma. Ena možnost bi bila v povečanju kapacitete postelj, kar bi pomenilo povečati število iz sedanjih 30 na 42-45. To bi nam zagotovilo večji denarni dohodek. Tod tukaj so se takoj pojavili trije pogoji: 1) Pomanjkanje gradbenega zemljišča. 2) Potreba po dodatnih investicijskih sredstvih. 3) Po mojem mnenju zelo žalosten problem, da ni zanimanja ali potrebe med Slovenci po uslugah, ki jim jih nudi dom matere Romane. Statistika je jasno pokazala, da je še od vsega začetka poslovanja doma bilo število Slovencev le malo večje od tretjine vseh oskrbovancev doma matere Romane. To nam pove, da je dom za potrebe slovenske skupnosti prevelik! Zakaj je tako, ne vem, razlag je lahko več.

Dejstvo je v tem, da je bil dom poëitka do sedaj in je še danes dovolj velik. Èe bi pokojni pater Bazilij še živel, bi bil kot začetnik in ustanovitelj tega projekta več kot samo malo razočaran.

Hvala Bogu, do sedaj je dom posloval z več ali manj pozitivno bilanco. Èe upoštevamo visoko denarno naložbo, se moramo vprašati, ali je pametno poslovati brez dobička. Posebno, ko skrbiš za 60-70% ostarelih drugih narodnosti. Res je, da dom kot dobrodelna ustanova v okviru slovenskega misijona v Melbournu, naj ne bi strmel za dobičkom, ampak v prvi vrsti za dobro počutje svojih oskrbovancev.

Zadnje čase smo v vsakdanjem poslovanju uvajali spremembe, s katerimi smo zmanjšali stroške poslovanja. Te so seveda večasih bolj, drugič zopet manj uspešne. Do sedaj nam je uspelo. Upajmo, da bo tako tudi v bodoče in ne bo potrebno uvajati večjih in bolj "drastičnih" ukrepov in posegov. No, sedaj bo pa verjetno kdo vprašal: »Èe dom res posluje tako na nitki, zakaj pa potem povečujejo in dograjujejo?« Tukaj bi odgovoril tako: Dom matere Romane prejema denarno podporo iz oddelka za »Aged Care and Human Services« in smo zato dolžni poslovati po državnih predpisih in pravilih. Ta pravila zahtevajo določen našin poslovanja in nege. V skróeni razlagi naj povem to: Obresti, ki jih zaslužimo pri tako imenovanih »Residential Bonds«, so namenjene za izboljšanje in obnovo poslovnih prostorov. Pred kratkim smo prejeli od države lepo vsoto, skoraj sto tisoč dolarjev, v iste namene. Vsa leta poslovanja smo redno odlagali letno vsoto v posebni sklad za obnovo (»Depreciation Fund«), tako so sredstva za sedanje dograjevanje in adaptacijo zagotovljena. Vsekakor smo pa po

pogojih akreditacije dol•ni vsakodnevno poslovanje izboljšati tako, da dose•emo predpisane norme. Prvovrstna in kvalitetna nega je bila in je še danes prioriteta v našem domu za ostarele.

Kar dve leti je minilo, da smo dobili potrebne naërte in potem še druga dovoljenja za gradnjo od različnih oblasti. Pravijo, da Bo•ji mlini meljejo poèasi in izgleda, da se tudi kolesa dr•avnih in drugih mlinov ne vrtijo preveè hitro.

Kot •e povedano, potrebe se menjajo, potrebna je obnova. Pralnica •e dolgo ne odgovarja potrebam. Nova pravila delovanja postopka sortiranja umazanega perila, posteljnine, in umivanja noènih posod zahtevajo svoje v skladu postopka za prepreèevanje in prenašanje oku•b nalezljivih bolezni. V kuhinji je potreba pri skladišèenju hrane dosti bolj zahtevna in nadzorovana od sanitarnih inšpekcijskih slu•b. Administracija je postala pravi glavobol. Dokumentacija se ni le podvojila, temveè je narasla v neskonènost. Arhiv se veèa iz dneva v

dan. Prostora za shranjevanje pa je vedno manj. Odkar dom zaposluje dve kvalificirani bolniški sestri, ena od njih sploh nima svojega prostora. Uboga upravnica doma se pa skoraj ne more veè obrniti v svoji pisarni, ker je •e skoraj polna arhivskega materiala. Arhiv je treba shranjevati zaradi legalnih vzrokov najmanj sedem ali veè let. Zbirna dnevna soba za oskrbovance – stanovalce doma je •e zdavnaj postala pretesna, da bi zadovoljivo slu•ila svojemu namenu. Da o frizerskem salonu in sobi za zdravniške preglede sploh ne govorimo. Zdravnik se ob svojih rednih obiskih stiska v sobici, katero mu odstopi bolniška sestra.

Poveèani prostori bodo le delno izboljšali delovne pogoje zaposlenim in tako omogoèili najboljšo mo•no oskrbo in kvalitetno •ivljenje stanovalcem v domu matere Romane, slovenskemu domu za ostarele.

**Stanko Prosenak - predsednik
odbora zaupnikov doma matere Romane**

Baragov dom v Melbourneu

Slovenija, ta majhna Alpska dr•ava s svojima prelepima modrima oèesoma – Bledom in Bohinjem - ima svoje oèi tudi tukaj v Melbourneu v Kew. Te oèi so vedno blage in nasmejane. Vedno blestijo tako kot tudi hiša. Usoda, ta èlovekova spremljevalka, me je pripeljala semkaj, da se odpoèijem od vsega, kar sem pre•ivljal v zadnjih petnajstih letih. Hvale•en sem usodi, da me je pripeljala v Baragov dom. Ta èudovita zgradba na hribèku v Kew je kot Triglav v Alpah in prinaša vonj in èistoèno matere Slovenije. Tu je •ivelo •e mnogo študentov iz Slovenije in iz drugih evropskih dr•av in vsi, za katere vem, so odšli s prelepimi spomini na ta dom. Zakaj?

Tukaj so dobili pomoè in razumevanje. Tukaj so se poèutili kot doma. Vse je urejeno in èisto, kot bi bili v motelu. Bil sem bolan, štiri mesece nisem mogel hoditi. Nikogar nisem imel od svojih bli•njih, mislim sem, da ne bom nikdar veè mogel hoditi. Toda tukaj sem našel moè, tukaj sem našel toplino, ki je ni bilo mogoèe najti v tem vetrovnem in klimatsko raznolikem Melbourneu. Spominjam se fanta iz Slovaške. •ivel je v sosednji sobi. Vedno vesel in nasmejan. Moral se je vrniti domov. Zbolel je, porumenel, ni mogel stati na nogah. Kako bo šel do letališèa? Baragov dom ga ne bo pustil nemoènega. Sreèno se je vrnil v Bratislavo.

Lucija, tudi ona mora nazaj domov v Evropo.

Nima prijateljice, da bi jo peljala na letališèe. Tudi ona je sreèno prispela do letališèa in domov.

Ponovno se spomnim Bleda in Bohinja, teh lepih modrih oèi. Odprem svoje oèi. Jaz sem v Baragovem domu. Mi imamo svoje oèi, ki nas gledajo toplo in nasmejano. Ali sem sanjal?

Vstal sem, moram videti oèeta Cirila in Marijo.
Miro Vujjæ, Baragov dom v Kew VIC

Iz Zahodne Avstralije

OLGA SFILIGOJ was born on 15th May 1911 in Fojana, Austria – now Slovenia. She was married to Mario (Emilio), deceased and left behind two children, Vera and Milan. She had a hard life like many other Slovenian migrants but never gave in and despite many offers to come and live with us, she stayed in her home alone until the age 91 when she requested to be put in a nursing home because she needed help. Olga was very happy there and always had other residents calling in for a chat. She passed away on 4th June 2004 after a long battle with lung problems due to dust particles from where she worked when first coming to WA. My husband has always enjoyed reading Misli and looks forward to future magazines.

Camille Sfiligoj, Wanneroo WA

I z p o d T r i g l a v a

Piše Tone Gorjup

VIŠARSKO SREĚANJE.

Marijina božjepotna cerkev na Svetih Višarjah •e stoletja privablja romarje in povezuje Slovence. Po zaslugi izseljeniškega duhovnika Vinka •aklja pa je postala priljubljeno romarsko središče tudi za tiste rojake, ki v desetletjih po vojni niso bili dobrodošli v domovini. Danes so Višarje kraj, kjer se prvo nedeljo v avgustu srečujejo Slovenci iz matiène domovine, zamejstva in zdomstva. Tako imenovano »Sreëanje treh Slovenij«, •e šestnajsto po vrsti, je letos privabilo približno petsto ljudi, nekaj tudi iz Avstralije. Skupina romarjev je prišla na vrh peš, večina pa se je pripeljala z •iènico. Sreëanje se je zaèelo s predavanjem, ki ga je imel docent ljubljanske univerze dr. Jernej Zupanèiè. Zbranim je spregovoril o slovenski identiteti v evropski multikulturni dru•bi. Z vstopom Slovenije v Evropsko zvezo so padle meje, to pa odpira številna nova vprašanja, prilo•nosti in pasti. Zavest narodne in kulturne pripadnosti sta zato še kako pomembni. Sledila je sveta maša, ki jo je ob somaševanju izseljeniških duhovnikov daroval škof Metod Pirih. Po njej pa je škof Pirih blagoslovil spominsko plošeo dr. Lambertu Ehrlichu, ki so jo pritrdili na zid svetišea. Gre za duhovnika, ki je bil doma iz •abnic, ob vzno•ju Sv. Višarij in je •e daleè pred drugimi govoril o samostojni Sloveniji. Tudi zaradi tega so ga komunisti med vojno ubili, ko je odhajal od jutranje maše. Na spominski plošei je napis v italijanšèini, nemšèini in slovenšèini z njegovo podobo in letnicami rojstva in smrti, ter v slovenšèini njegove besede iz leta 1933: »Ob temeljih te Svete gore se stikajo tri pglavitna evropska plemena: Romani, Germani in Slovani. Namesto mejnika so naši oèetje postavili na ta otok cerkev, Mariji v èast. To je edini mejnik v Evropi, ki narodov ne loèuje, marveè jih zdru•uje«. Blagoslovu omenjene plošee je sledil

kulturni program, nato pa se je Sreëanje treh Slovenij nadaljevalo v prijateljskem dru•enju.

POTRES V POSOÈJU.

Šest let po velikonoènem potresu so se tla v Posoèju znova zatresla. Tokratni potres, ki je 12. julija prizadel Bovec z okolico. Središèe potresa je bilo štiri kilometre severno od Kobarida in deset kilometrov globoko, njegova moè pa je bila 4,9 po Richterjevi lestvici. Najhuje so bile poleg Bovca prizadete Èezsoèa, Soèa, Koritnica, Srpenica, •aga in Log Èezsoški. V Kobariški obèini so bile posledice tokratnega potresa precej manjše. Potres je zahteval tudi smrtno •rtév. Plaz kamenja je zasul italijanskega planinca, ki se je z •eno spušeal proti domu Klementa Juga v Lepeni. Veè ljudi v Èezsoèi in na •agi pa je bilo ranjenih. Potres je huje poškodoval veè kot 130 hiš, iz katerih so se morali ljudje zaèasno izseliti. Poškodovane so bile tudi tri cerkve: Sv. Marija v Polju, bovška •upnijska cerkev Sv. Urha in cerkev v Èezsoèi. Ljudje, ki so bili prizadeti v tem potresu, z velikim nezaupanjem gledajo v prihodnost. Popotresna obnova, ki je stekla po velikonoènem potresu 1989 še ni povsem konèana. Obnovljene hiše, za katere so vladni strokovnjaki trdili, da bi morale zdr•ati precej moènejši potres, so spet neuporabne za bivanje. Prizadeti v potresu so zato zaèeli podpisovati pobudo v kateri od vlade zahtevajo ugotovitev odgovornosti tistih, ki so naèrtovali obnovo po velikonoènem potresu, pojasnilo, zakaj obnovljene stavbe niso zdr•ale novega potresnega sunka. Podpisniki še menijo, da bi morala dr•ava v celoti prevzeti obveznosti posameznikov, pri katerih je bila popotresna obnova neuspešna.

SREČANJE MISIJONARJEV V RADOVLJICI.

V Sloveniji •e vrsto let deluje Misijonska molitvena zveza. Njeni člani se vsako leto enkrat srečajo z misijonarji, ki se mudijo na dopustu v domovini. Tokratno srečanje je na prvo avgustovsko nedeljo gostila •upnija Radovljica. Začelo se je z molitvijo misijonskega ro•nega venca, ki so ga oblikovali otroci z dekanijskim animatorjem za misijone. Sledila je sveta maša, ki jo je ob somaševanju misijonarjev in drugih duhovnikov daroval upravitelj ljubljanske nadškofije Andrej Glavan. Škof je med mašo izročil misijonski kri• Frančiškanki Marijini misijonarki s. Barbari Ėuk, ki je sredi avgusta odšla v misijone Mehiko. Po maši so se zbranim vernikom predstavili misijonarji p. Pepi Lebreht, ki ga tudi v Avstraliji dobro poznate, Klemen Štolcar, Janez Mihelčič, Ivan Bajc, Jo•e Letonja, s. Marija Pavlišič in s. Gra•yna Mech. Zatem je nekdanji misijonar Anton Pačnik predstavil misijonsko molitveno zvezo, ki v Sloveniji •ivi •e pet let. Njeno poslanstvo pa je, da z molitvijo povezuje vse misijonarje po svetu. Člani zveze molijo misijonski ro•ni venec, ki je sestavljen iz petih barv, ki predstavljajo posamezne celine. Vsak dan v tednu je posvečen eni izmed njih. V ponedeljek je desetka v rdeči barvi namenjena Ameriki, v torek je zelena barva za Afriko, zatem bela za Evropo, v četrtek modra za Oceanijo in končno rumena za Azijo.

JANEZ POTOČNIK - EVROPSKI KOMISAR ZA ZNANOST.

Predsednik nove Evropske komisije Portugalac Jose Manuel Barroso je 12. avgusta kandidata za komisarska mesta, ki so mu jih predlagale posamezne članice Evropske zveze razporedil na njihova delovna mesta. Nova evropska vlada, čee rečemo poenostavljeno, skupaj s predsednikom šteje 25 članov. Imela bo tudi pet podpredsednikov; to so kandidati iz Nemčije, Francije, Italije, Švedske in Estonije. Slovenski komisar Janez Potočnik je bil razporejen na resor za znanost in raziskovanje. Potočnik je zadovoljen s podočjem, ki ga bo vodil od 1. novembra naprej, ko bo nova Evropska komisija nastopila svoj petletni mandat. Še prej pa morajo komisarje zaslišati posamezni odbori Evropskega parlamenta, nakar bo sledilo glasovanje. Nova komisija bo v celoti potrjena, ko se bo o njej izrekel parlament.

UMRLA PISATELJICA NADA MATIČIČ.

V Ljubljani je 22. julija po daljši bolezni umrla profesorica slovenščine in pisateljica Nada Matičič. Rojena je bila v Litiji leta 1922. Po študiju slavistike je poučevala na ljubljanskih srednjih šolah. Ėeprav je bil njen oče Ivan Matičič pisatelj, je sama začela pisati šele pri štiridesetih letih. Takrat je izšel njen prvi roman Gozd je onkraj hriba. Sledili so romani Daj mi roko, Veronika, Moja hoja z očetom, Pozni čas ljubezni in pred dvema letoma še zadnja, avtobiografsko obarvana knjiga Njeno dolgo potovanje. Njena dela so realistična. Pogosto je opisovala iskanje mladostnikov, spomine ali vprašanja polpreteklega in sodobnega časa. Pri vsem tem je imela izreden čut za pravico in etičnost.

KOALICIJA SLOVENIJA POKLICALA VLADO NA ODGOVORNOST.

Slovenska demokratska stranka in Nova Slovenija sta 30. julija v dr•avni zbor vlo•ili interpelacijo zoper delo in odgovornost vlade Antona Ropa. Razloge zanjo sta javnosti isti dan predstavila predsednika obeh opozicijskih strank Janez Janša in Andrej Bajuk. Kot sta poudarila, so interpelacijo vlo•ili zaradi neuresničenih obljub slovenske vlade, ki so zapisane v koalicijski pogodbi iz leta 2000, zaradi slabega upravljanja z dr•avo in zaradi razraščajočee se korupcije in klientelizma. Vlada je v tednih pred tem na veliko predstavljala svoje videnje razvoja Slovenije v prihodnjih desetih letih. Ker je pri tem dosledno prezrla številna opozorila o sedanjem stanju v dr•avi in svojem delu v zadnjih štirih letih, se je opozicija odločila, da ji nastavi ogledalo. Postavila ji je vrsto neprijetnih vprašanj in od nje zahtevala, naj polo•i račune, kot rečemo. Vlada je po dveh tednih odgovorila z obse•nim poročilom o razvoju Slovenije v času od zadnjih volitev. Pohvalila se je z vsestranskim napredkom naše dr•ave. Kar pa se tiče trditev, ki jih je opozicija navedla v interpelaciji, so po mnenju vlade praviloma napačne in nedomišljene. Vlada je kljub temu priznala, da je prišlo do nekaterih zaostankov, da pa so trditve opozicije tudi v tem delu pretirane. Ėeprav vlada nastopa precej arogantno, na njeni strani pa je tudi večina medijev, bo razprava v dr•avnem zboru pokazala vsaj pribli•no sliko sedanjih razmer v Sloveniji. Glasovanje o zaupnici vladi pa bo na vrsti 3. oktobra, ko bodo v Sloveniji potekale dr•avnozborske volitve.

OLIMPIJSKE IGRE ATENE 2004.

V grški prestolnici so se 13. avgusta z uvodno slovesnostjo začele 28. olimpijske igre moderne dobe. Na njih je nastopilo 10500 športnikov iz 202 držav. Slovenijo je tokrat zastopalo 79 tekmovalcev, kar je pet več, kot pred štirimi leti v Sydneyu. Na otvoritveni slovesnosti je slovensko zastavo nosil rokometni vratar Beno Lapajne. Slovenija je imela svoje predstavnike v atletiki, jadranju, judu, kajaku, kolesarstvu, plavanju, strelstvu, tenisu, kot edini pa so v ekipnem športu nastopili evropski podprvaki v rokometu. Pred začetkom tekmovanja je slovenska javnost največ pričakovala od branilcev dveh zlatih odličij iz Sydneyja - strelca Rajmonda Debevca ter veslačev Iztoka Ćopa in Luke Špika.

V DUHU JE NA OLIMPIJSKIH IGRAH TUDI PAPE• JANEZ PAVEL II. Oči sveta so bile uprte v Atene, kjer so se uradno začele 28. olimpijske igre moderne dobe. V duhu je bil tam tudi pape• Janez Pavel II., ki je ob tej priložnosti poslal telegram z dobrimi željami grškemu predsedniku Stephanopoulosu. V duhu sporočila olimpijskih iger je pape• izrazil željo, da bi bile te igre priložnost za bratstvo med ljudstvi in kulturami, kajti šport je mednarodni jezik medloveških odnosov, ki razvija družinski duh in pomaga preseči nasilje, ki je tako prisotno v našem času. Še večji dogodek kot olimpijske igre pa je čakal svetega očeta in ves krščanski svet v soboto, 14. avgusta, ko je odšel na svoj drugi obisk v Lurd. Tam je bil tudi v nedeljo, za praznik Marijinega vnebovzetja. Glavni razlog njegovega obiska je 150 letnica razglasitve verske resnice o Marijinem brezmadežnem spočetju. Dogmo o tem je 8. decembra 1854 razglasil pape• Pij IX. Štiri leta zatem se je Devica v Masabélski votlini prikazala Bernardki in se ji predstavila kot Brezmadežno spočetje.

NA OLIMPIJSKIH IGRAH V ATENAH:

- bodo podelili 301 komplet kolajn,
- bodo športniki tekmovali v 28 športnih panogah na 38 različnih prizoriščih
- bo sodelovalo 10.500 tekmovalcev in 5.500 ekip iz 202 držav (v Sydneyu 199 držav)
- je akreditiranih 5.500 časnikarjev in fotoreporterjev
- bo olimpijska vas gostila 16.000 tekmovalcev in spremljevalcev
- varnostni sistem vključuje 45.000 ljudi: 25.000 policistov, 7.000 vojakov, 3.000 pripadnikov obalne straže, 1.500 gasilcev, 3.500 privatnih varnostnih

služb, 5.000 prostovoljcev, ki so se na to delo temeljito pripravljali. Za varnost je namenjenih rekordnih 1.2 milijarde ameriških dolarjev.

- bodo v olimpijski vasi razdelili 50.000 obrokov dnevno (okrog 6.000 vsako uro po 1.500 različnih receptih) in zanje bodo dnevno potrebovali 100 ton hrane, "pridelali" pa bodo 55 ton odpadkov in smeti. V olimpijski vasi bodo tako potrebovali 15.000 litrov mleka, 2.500 jajc, 300 ton sadja in zelenjave, 120 ton mesa, 85 ton morske hrane, 25.000 hlebcov kruha, 750 litrov paradiznikove mezge, 2 milijona pitne vode...

- zaradi skromnih hotelskih zmogljivosti v Atenah nameravajo 13.280 gledalcev namestiti na 11 velikih ladjah. V času olimpijskih iger bo v Pirenejskem zalivu v ta namen zasidrana tudi luksuzna ladja Queen Mary II.

- olimpijski ogenj, ki so ga v antični Olimpiji prigali 25. marca je od 4. junija do 9. julija potoval po šestih celinah (34 mest in 27 državah). Po povratku v Grčijo je obiskal 680 mest v 54 pokrajinah, 32 otokov in 24 pomembnih arheoloških najdišč.

- olimpijski stadion sprejme 72.000 gledalcev, njegova streha meri 25.000 kvadratnih metrov in je na najvišji točki visoka 80 m, celotna konstrukcija pa je teža 18.700 ton. Od olimpijske vasi je oddaljen 14.5 km. Na njem bodo tekmovanje v atletiki, finale nogometa ter začetna in zaključna slovesnost.

- slovenski športniki bodo v posamičnih panogah za zlato medaljo dobili od Olimpijskega komiteja Slovenije in drave vsak po 8.740.000 SIT, za srebro 6.560.000, za bronasto pa 4.380.000 tolarjev, zlata medalja pa bi rokometni ekipi prinesla okrog trideset milijonov tolarjev.

IŠĖMO, POIZVEDUJEMO

ALOJZ KOSTANJEVEC je odšel leta 1966 v Avstralijo in se od tedaj ni več javil domačim v Mariboru. Komur je kaj znano o njem, prosimo, da sporoči bratu Milanu Kostanjevec, Vetrinjska ulica 12, 2000 Maribor ali Heleni GeriĖ, telefon 02 9673 2417 ali patru Valerijanu. Za informacijo se vnaprej zahvaljujemo.

Sorodniki iz Slovenije, Milan Podkri•nik in Silva Brezovšek, bi radi navezali stik z družino pokojnega brata: **ALOJZIJA PODKRI•NIKA**, rojenega 24.04.1947 v Loki pri Framu, z zadnjim znanim naslovom: 1 Thanos Crt., Hallam VIC 3803.

Naprašamo vsakogar, ki bi kaj vedel o njem, da to sporoči na veleposlaništvo RS.

ureja Andrew Bratina

kotiček naših mladih

Y O U T H S E C T I O N

Živijo!

Well you have all heard great stories about our students spending time in Slovenia – attending schools, to further their knowledge in the native language... But now its Slovenia's turn! For the next two and half months or so Irena, Urška and Manca are spending time learning English in our schools.

In having a break from her (English homework), Irena has offered some of her thoughts on our culture and society.

Slovenske dijakinje v avstralski šoli!

Končno je napočil dolgo pričakovani dan.... sredo, 28.7.2004! Dan odhoda v Avstralijo. Vse polne adrenalina smo se podale na letališče Brnik. S te•kim srcem smo se poslovile od svojih dru•in. In naša pustolovščina se je pričela..

Nad letalom smo bile navdušene. Hrana je bila precej okusna, vsak sede• pa je imel tudi majhen ekranček, preko katerega smo lahko spremljale naš let in gledale različne filme.

Po približno 24 urah smo vse nepespane prispele na cilj - v Melbourne.

Opazile smo, da je letališče v Melbourne precej večje od našega, ima tudi veliko trgovin, v katerih si lahko dajo duška vsi tisti, ki imajo radi nakupovanje.

Dru•ine, pri katerih bomo v času našega obiska prebivale, so nas res lepo sprejele.

Poslovala sem se od Urške in Mance ter odšla v svoj novi dom.

Ko sem se usedla v avtomobil, sem takoj zažutila, da nekaj ni v redu. Seveda! Ugotovila sem, da je volan na desni strani, torej ravno obratno kot v Sloveniji.

Na poti domov sem skozi okno opazovala velike stolpnice Melbourne. Bil je lep sončen dan, kar se mi je zdelo zelo nenavadno glede na to, da naj bi bila zima.

Kmalu smo prispeli. Takoj sem se namestila v prostorno sobo in spoznala še ostale članice dru•ine. Vsi so bili tako prijazni!

Dnevi so hitro minevali in kot bi mignil, je napočil ponedeljek – dan, ko naj bi prvič obiskala tukajšnjo šolo. Šolski avtobus nas je počasi pripeljal do končnega cilja.

Kmalu sem lahko spoznala vse Melissine prijateljice, ki so me pozitivno presenetile s svojo odprtostjo in dobro voljo. Avstralske šole se močno razlikujejo od naših. V slovenskih šolah ne nosimo uniform, v razredih imamo tudi fante, pa tudi učitelji tu se mi zdijo mnogo bolj prijateljski in neuradni. Všeč mi je bilo tudi to, da si učenci lahko sami izberejo svoje predmete. Tako se lahko učijo tisto, kar jih zanima.

V Avstraliji sem sedaj •e skoraj dva tedna. Vtisi, ki sem jih do sedaj prejela, so zelo pozitivni. Avstralija je v prenekaterih pogledih tako drugačna od Slovenije, pa vendar...

Všeč mi je! **Irena**

That was great, Irena! If anyone would like more information on Irena or the exchange program being undertaken, please don't hesitate to contact myself on the email.

The Editor.

misli_corner@hotmail.com

Srečno so prispele dijakinje na letališče v Melbourne. Na fotografiji so - z leve: Manca Stojan, Natalie Postru•in, Irena Jovanovič, Melissa Bratina, Michelle Kohek, Urška Mali in spredaj Natalie Bratina.

Poèitnice patra Filipa

Moje poèitnice – holiday, sveti ali praznièni dnevi – dnevi veselja, so bili razpeti med provincialnim kapituljem leta 2004 v aprilu in dnevi duhovnih vaj po 20. juniju; med volitve novega provincialnega vodstva in duhovni 'remont' v Nazarjah. Vse nedelje in tudi nekatere dni med tednom sem bil v pomoè ali našim bratom oziroma •upnijam, kjer sem bil pred leti na ljudskem misijonu. Pa tudi drugim prosilcem sem skušal ustreèi.

V prvem tednu •ivljenja v domovini smo imeli provincialni kapitelj, na katerem sem bil predstavnik slovenskih bratov, ki delujemo v Avstraliji. Najprej smo ob poroèilih pregledali naše dosedanje delo, zatem pa smo naèrtovali delo za prihodnjih šest let. V sredo, 28. maja 2004, smo izvolili novo provincialno vodstvo s provincialom na èelu. V letih, ki so pred nami, nas bo vodil p. dr. Viktor Pape• OFM s svojimi svetovalci – vikarjem in definitorji. Z vodstvom bo vse, ki smo v izseljeništvu, povezoval definitor p. Niko •vokelj, ki je bil imenovan za •upnika in gvardijana v Strunjanu. Razmere v Avstraliji so mu precej znane, saj je bil dve leti in pol v Kew – v Melbournu in tudi sicer rad prihaja na obisk na Peto celino. Sledilo je iskanje, kako bi odpomogli potrebam po naših samostanih in posebej, kako naj bi bilo v prihodnje v Avstraliji. Sad vsega je bil: p. Janez Tretjak v Adelaidi ostane pri Sveti Dru•ini. Pater Ciril A. Bo•iè bo nadaljeval svoje delo v Kew. Pater Valerijan Jenko in p. Filip F. Rupnik pa bova ostala na svojem mestu vsaj še eno leto. Vodstvo namreè upa, da bo zaradi novih maš prihodnje leto mo•no ustreèi potrebam pri sv. Rafaelu v Merrylandsu. Zaenkrat velja za vsa tri naša misijonska središèa: Status quo – kot je bilo. Zato: Fiat voluntas Dei – naj se zgodi Bo•ja volja!

Da so bila v Avstraliji velika slavlja ob vstopu Slovenije v Evropo, nam je znano. Tudi v Sloveniji so bila slavlja ob tej priliki. Tako sem kot predstavnik iz Avstralije somaševal na Brezjah z apostolskim nuncijem msgr. Santos Abril y Castello in drugimi in bil navzoè pri blagoslovu slovenske, papeške, evropske in Marijine zastave, ki so zaplapolale ob spomeniku pape•a Janeza Pavla II.

V nedeljo, 9.5., smo v

Mariboru pri Materi milosti slavili 140 letnico prihoda slovenskih franèiškanov. Naslednjo nedeljo mi je bilo zaupano šmarnièno slavlje pri Mariji v Novi Štifi. Tam smo v soboto, 15.5., za novoporoèenca Katjo in Primo•a iz prijateljske in Franèiškovne dru•ine pripravili preseneèenje – kar sta ugotovila tik pred vstopom pred poroèni oltar. V tednu, ki je sledil, so se bogata sreèanja kar vrstila: •e v torek (18.5.) smo se sošolci zbrali zaradi 50 letnice mature v gostilni Mrak v Ljubljani. Prišli smo vsi, razen enega. V sredo smo imeli dan province - bratsko sreèanje vseh slovenskih franèiškanov pri sv. Franèišku v Šiški. V glavnem vsi smo èutili, da je to naš skupni praznik. Zato ni bilo te•ko iti na pot – k sv. Franèišku.

Na praznik sv. Rešnjega Telesa in Krvi smo se nekateri v znak hvale•nosti odzvali gostom, ki so prišli v Avstralijo (Prepihar, Bo•ièevi, Marko Pogorevc) s tem, da smo jih obiskali. Podali smo se v Stopièe na dom p. Cirila in k Prepiharju na kosilo. Podoben obisk zahvale je bil •e v nedeljo, 16.5., ko sem obiskal Loški potok z •upanom Janezom Novakom in v petek, 21.5., v Novem mestu sošolca dr. Miha Japlja in njegove. Podoben obisk zahvale je veljal paraolimpijki Andreji Dolinar v Zmincu, tudi Škofijski gimnaziji v Vipavi s prof. Vladom An•eljem in Rafkom Rijavcem (4.6.) ter Škofijski gimnaziji v Šentvidu s sorodniki in znanci. Ob tej priliki sem se oglasil na Radiu Ognjišèe in poslal pozdrave Slovincem doma in po svetu, tudi v Avstralijo (17.6.). Ker pa me je pot (iz zdravstvenih razlogov), vodila na Ptuj, sem lahko obiskal ne samo kapucinski samostan pri sv. Jo•efu v Mariboru, kjer biva moj brat p. Simon Alfonz Rupnik OFMCap, naš letošnji 70 letnik, ampak tudi na Ptuj minoritski in kapucinski samostan in se ob

Zbrani na dru•inskem pikniku na domu v Stari Oselici.

pomoči in zaradi obiskov skavtov, podal nazaj v Kamnik v upanju, da bom lahko še vsaj nekaj sorodnikov in dobrotnikov obiskal v Novi in Stari Oselici, v Kranju, v Posoju in kjerkoli so, ker jih je •ivljenjska pot tja pripeljala.

Nedelja, 23. maja, je bila spet sonena. V •upniji Brdo pri Lukovici je bilo kar nekaj dela. Najprej •egnanjska slovesnost v Kosezah in popoldne slavlje ob Mariji Pomagaj v Šentvidu – vse v isti •upniji. Tudi med tednom so bil slavlja celodnevne •eešenja, tako 27.5. v Ljubnem pri Mariji udarjeni blizu Brezij. Te•ko je reči ne sošolcu, ki je v stiski. Na Brezje so prišli pome. Zadnjo nedeljo pa sem se odzval doma•emu •upniku Jakobu Kralju in dopoldne vodil celodnevno •eešenje, popoldne pa se ustavil na Marijanskem slavju v Davi v Selški dolini. Prevozniki, v•asih brat Izidor in njegovi, najve•krat pa h•erke sestre Zinke, so mi pomagali, da sem se lahko 1. junija ustavil na koreninah Rupnikov v •rnem vrhu nad Idrijo, kjer je bilo, poleg obiska sorodnikov – tudi nekaterih v Avstralcev, pravo romanje k Breznu med •rnim vrhom in Zadlogom, kjer je zloba 2. svetovne vojne mno•ice pobila in zmetala vanj. Šele pred nekaj leti je Anka Po•enel uspela grobiš•e urediti in dala postaviti spomenik, kjer je bila pogrebna sv. maša. Kljub gro•nji, da bodo to zrušili, je spomenik – kri• nad jamo ostal. V nedeljo, 6. junija, sem bil na Sveti Gori pri Gorici, kjer so me dobili celo novinarji. Dan pozneje pa so mlade dru•ine nekdanjih veroukarjev s Kapele poskrbele za prijateljski piknik v Preserju pri Braniku, ki je bil v veselje vsej nad 30 glavi 'dru•ini'. Temu pikniku je sledil na Antonovo nedeljo dru•inski piknik Rupnikovih, kjer smo slavili kar skupno 225- letnico: brat pater Simon, kapucin, 70 let, mlajši brat Gregor 60, ostala leta pa sem jaz pripeljal iz Avstralije: 50 let mature in 45 let mašništva. Veselo dru•bo ni motilo kislo in hladno vreme. Zaradi menjave programa in slabega zdravja niso prišli gostje iz Sydneya in še par drugih. Slavje smo za•eli s sv. mašo v •upnijski cerkvi sv. Pavla za pokojne starše, mamo Ne•ko in ata Franca. Kljub dolgemu poletnemu dnevu smo vztrajali do večera, vsi hvale•ni bratu Izidorju z dru•ino na domu, da nas je sprejel in svakoma, ki sta bila vse popoldne na toplem.

•e skoraj cel mesec napovedani dan krsta malega sorodnika Filipa v •irih se je pribli•al. Doma•e slavlje sem moral prekiniti, ker sem obljubil prijatelju in •upniku v Šembidu – Podnanosu, da bom še isto popoldne spovedoval in vodil slavlje na Vidovo nedeljo, 20.6., a le dopoldne, ker je bilo treba na 'remont' v Nazarje. Hvala Bogu in voditelju minoritu p. Danilu Holcu, da je razumel

Fran•iška in nam oskrbel z brati obisk Velike – Gojske - Planine in tudi •rete nad Nazarjami; pri sv. Katarini smo maševali, ker v Marijini cerkvi zaradi postavitve novih orgel nismo mogli. Smo si pa ogledali to bo•jo lepoto. Po bogati malici pri klju•arju smo se spet podali v premišljevanje •ivljenja v uboštvu.

Po raznih ovinkih sem se z Gorenakovimi odpeljal iz Nazarij v petek v Velenje, v Zibiko blizu Šmarij pri Jelšah in naslednji dan k Sv. Trojici s košaro pozdravov za p. Lovrenca, ki pa se od tam poslavlja in odhaja nazaj v Maribor k Materi milosti. Poslovil sem se tudi od njegove mame in sorodnikov in z njim krenil v Maribor, ker me je naslednji dan, zadnjo dopustniško nedeljo, •akalo delo v novi •upniji bla•enega Antona Martina Slomška v Košakih. Po prijateljskem kosilu pri Frasovih, znancih z obiska v Avstraliji, sva se s p. Borisom podala v Kamnik, se Pod Skalco sre•ala z Lapuhovo dru•ino v upanju na svidenje. Še kratek obisk v Ljubnem ob Savinji v znak hvale•nosti p. Borisu, gospodoma dekanu Martinu Pušenjaku in •upniku Ivanu Korenu iz Teharij. Z njimi sem šel v hribe nad Logarsko dolino, kjer so v tistih dneh gostovali Resnikovi iz Perthu in na kosilo k Klemenšekovim (sorodnikom Cirejevih – tudi iz Perthu), spust v dolino in v Kamnik. Še kratek obisk Fti•arjevih, ki imajo sorodnike Dominkove v St. Albansu. V torek še enkrat obisk "Studia zdravja in lepote" v Kranju in doma priprava – pakiranje za odhod na letalo v sredo zjutraj, 30. junija 2004.

Po tako pestrih po•itnicah me •e •aka potovanje na Zlato obalo in v Kralji•ino de•elo na redni pastoralni obisk v dneh od 17. do 20. julija ter nato v Zahodno Avstralijo – Perth od 31. julija do 9. avgusta, od 17. do 27. avgusta pa bom v Kew nadomeš•al p. Cirila zaradi odhoda na duhovne vaje in kratek dopust. O pre•ivljanju teh dni bom spregovoril kdaj pozneje. Hvala za potrpljenje.

p. Filip Rupnik

Vaši darovi do 16.8.2004

ZA BERNARDOV SKLAD: \$2.330,64: Donacija Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu. **\$70:** Niko Krajc. **\$25:** Eleonora White. **\$20:** V. Ferfolja, Janez Marini•, Josephine Kocjan•i•, Alma Štefani•, Franc Ibic, Ana Marija in Štefan Cek. **\$10:** Marija Golenko, Marta in Franc Krenos, Ana Marija Zver, Lado Sluga, Toma• Otto. **\$5:** Adriana Stepan•i•, H.&J. Geri•, Joško Bratovi•, Anica Buchgaler. **ZA PRIZADETE OB POTRESU: \$50:** Marija Cesar. **ZA PATRA HUGA: \$10:** Cecilija Pirnat.

Hvala dobrotnicam in dobrotnikom in Sloveniji!

Pismo misijonarja patra Stanka Rozmana

Razveselila sta me z "velikonoènim pirhom", ki sem ga danes prejel. Zavrt je bil v Commonwealthski zavoj v èekovni obliki. Ni se pokvaril, kljub dolgi vo•nji. Res sta se odrezala. Pirh je prišel ob pravem èasu: delo za razvoj v Kasungu se je zaèelo z gradnjo skladišèa za koruzo, v katerem bi imeli tudi mlin..., kar pa je v Bo•jih rokah.

Ob zadnjem obisku v Zambiji, bilo je to v zaèetku maja, sem obiskal Nangomo. Tam sem našel tudi p. Jo•eta Grošlja, ki se je vrnil v misijon po enoletni odsotnosti. On mi je povedal, da bo nadaljeval z delom na misijonu. Zaradi pomanjkanja laiških misijonarjev pa ne bo mogel voditi misijona, kot smo ga vodili mi. Marsikakšna aktivnost se bo zmanjšala. On bi rad, da bi sestre prevzele èim veè aktivnosti. Poto•il pa je, da imajo one te•ave z vodstvom bolnišnice, ker jih je premalo. Sestre, ki naj bi delale v bolnišnici, se še šolajo. Njihova kongregacija je namreè mlada (Handmaids). Sedaj le dve sestri delata v bolnišnici, kar je obèutno premalo. Sestra Margareta je administratorica, sestra Cecilia pa dela kot medicinska sestra. Ko dobita pomoè še treh sester, bo bolnišnica spet zacvetela. Dobro je vedeti, da je velika razlika med misijonskimi in dr•avnimi bolnišnicami. Sestre ne delajo za denar, ampak jih vodi ljubezen do bolnikov in njihovega dobrobitja. Kdor pa dela za denar, ima denar rad, drugo pa pusti, da gre naprej, kot paè gre.

V našem èasu je bila Nangoma dobro obiskovana. Bolniki so prihajali iz našega obmoèja in tudi od drugod. Sedaj se je obisk zmanjšal, ker bolniki ne najdejo zdravil, kot so jih takrat, ko smo mi upravljali misijon. Ni veè darov iz domovine in od drugod. To se pozna. Tudi obiski študentov medicine iz Slovenije so presahnil. Oni so pomagali z delom in z zdravili. Sestre nimajo in ne morejo imeti stika z našimi dobrotniki, preko katerih bi jim pomoè lahko prihajala. Gospod Grošelj pa je popolnoma zavzet s pastoralnim delom in zato zanje nima dosti èasa. Rad bi tudi, da se èimbolj osamosvojijo. Zato je pomoè, ki jim jo nudite iz Avstralije, zelo potrebna in dobrodošla. Denar petstotih ameriških dolarjev, ki sem jim ga izroèil, so sprejele z veliko hvale•nostjo. Sestra Margareta je rekla: "Hvala Mariji in dobrotnikom iz Avstralije za njihovo pomoè. Sedaj bomo pa lahko peljale reševalni avtomobil na servis in kupile tudi nekaj hrane za otroški oddelek!"

Tako je bila Vaša pomoè dostavljena in s hvale•nostjo sprejeta.

p. Stanko Rozman

Koruzza za sirote

Misijonar p. Stanko Rozman je postal znan po svojem velikem projektu, ko je v Zambiji v Nangomi zgradil pravcato misijonsko mesto z vsem, kar potrebujejo ljudje za zdrav razvoj telesa in duha. Z mnogimi laiènimi sodelavci iz Slovenije in tujine je priklical v •ivljenje mesto, v katerem so zrasli cerkev, šola, bolnišnica, pekarna, kokošja in prašijèa farma, velik mlin za mletje koruze, bencinska in policijska postaja ter delavnice za razliène dejavnosti. V okviru misijona je zgradil tudi naselje za sodelavce in nove uslu•bence. Sedaj njegovo delo nadaljuje p. Jo•e Grošelj, p. Stanko pa je odšel v sosednjo dr•avo Malawi.

Tu mu je dodeljeno veliko misijonsko podroèje s centrom v mestu Kasungu. S pomoèjo še dveh misijonarjev, številnih katehistov in voditeljev, skrbi za kar 90 centrov, kjer se v veèjih ali manjših cerkvah zbirajo male kršèanske skupnosti.

Malawi je ena najbolj revnih dr•av na svetu in ljudje se veèinoma pre•ivljajo z gojenjem koruze in tobaka. Èe je dovolj de•ja, je dovolj tudi koruze in iz nje narejene polente, ki je domaèemu prebivalstvu vsakodnevna hrana. Velik problem v dr•avi sta aids in malarija, ki unièita mlada •ivljenja in onemogoèata normalen in zdrav razvoj v dr•avi.

Nobena skrivnost ni, èe povemo, da je kar 30% prebivalstva oku•enih z virusom aidsa in da je v tej de•eli z 12 milijoni prebivalcev kar milijon otrok, ki so sirote brez staršev. •ivijo pri sorodnikih ali drugih dobrih ljudeh, a ti imajo svoje otroke in številne dru•ine.

Pater Stanko, ki je •e iz Zambije poznal podobne •ivljenjske te•ave, se je tudi tu lotil velikega projekta, ki bo tem sirotam in drugim otrokom revnih staršev omogoèil šolanje, zdrav naèn •ivljenja in dostojno zaposlitev. S pomoèjo programa Botrstvo, v katerem sodeluje veliko dobrotnikov iz vseh krajev Slovenije, je zaèel z reševanjem mladih. Z zbranim denarjem bo skušal omogoèiti šolanje otrokom - sirotam, takih je sedaj sto, poskrbel bo tudi za njihovo obleko in prehrano in jim tako dal novo upanje za lepšo prihodnost. A to je še le zaèetek. V okolici misijona deluje preko sto osnovnih in srednjih šol, od katerih je deset katoliških. Z njimi se je •e povezal, jih obiskal in skupaj z uèitelji pripravlja program pomoèi za obnovo uèilnic, nabavo šolske opreme in uèbenikov ter gradnjo hiš ali stanovanj za nove uèitelje. Vsaka šola ima okrog 1200 otrok in le 10 do 12 uèiteljev. Rad bi dobil dobrotnike iz domovine in tujine, ki bi mu pomagali izpeljati ta projekt obnove in novega upanja. A tudi sam ne dr•i kri•em rok. Lotil se je poljedelstva in

okrog misijonskega središča zasadil polja s koruzo. Sedaj gradi veliko skladišče za ves ta pridelek, ki se v juniju in juliju še poveča. Takrat na vsaki podružnici obhajajo velike slovesnosti, ki jim pravijo »mašika maše«. Ljudi povabi, da se v tem času zberejo v cerkvah k zahvalni maši za dober pridelek koruze, tobaka in drugih dobrin. Ljudje so velikodušni in pri teh mašah darujejo za skupnost nekaj svojega pridelka, največkrat koruzo. Stanko vse te darove zbira, da bo z njimi lahko nahranil najbolj revne in priskrbel denar za sirote. V našem ima tudi mlin, v katerem bo mlel koruzo, moko pa prodajal in tako zbral čimveč sredstev za uboge, bolne in sirote. Za vse te projekte potrebuje ljudi z odprtimi rokami in srci, ki bi mu z denarnimi sredstvi pomagali. Morda boste med temi tudi Vi. Sirote, bolni in lačni trkajo na Vaša, trenutno še zaprta vrata in Vas prosijo pomoči. Morda bo prav Vaša majhna kapljica dobrote rešila nekaj otrok pred revščino in jim omogočila zdrav razvoj telesa in duha. **ACI**

Zahvala iz Argentine

Najlepše se zahvaljujem za dar 500 avstralskih dolarjev, ki sem jih v protivrednosti ameriških dolarjev prejel od Vas, po posredovanju Monike in Andreja Rode. Prinesel mi jih je Ivan Bukovec, ki je bil na obisku pri Rodetovih v Avstraliji. Prisrčna zahvala gospe Mariji Martin, ki jih je darovala za potrebne v Argentini in naj ji Bog obilno poplača njeno velikodušnost. Pomoč mi je zelo prav prišla, saj se ni lahko preživljati s sto-dolarsko pokojnino, naj bo to v Argentini ali kje drugje. Zahvaliti se moram tudi Moniki in Andreju, ki sta pri menjavi avstralskih dolarjev v ameriške zaokrožila številko navzgor in mi poslala 400 ameriških dolarjev.

Končno, hvala Bogu za njegovo previdnost, ki navdihuje dobre ljudi, da imajo razumevanje za pomoči potrebne. Prejmite moje iskrene pozdrave.

Vaš Tone Kršnik, Argentina

Pobuda za pravilno javno označbo zgodovinskih spomenikov v deželi Koroški

Kot je znano, ležijo na ozemlju, ki je danes del dežele Koroške, nekateri zgodovinski pomniki, ki imajo izjemen pomen za slovenski narod, za njegovo zgodovinsko in kulturno zavest. Podpisani predstavniki institucij civilne družbe ter posamezniki, ki delujemo v slovenskem javnem življenju, se obračamo na oblasti dežele Koroške v priporočanju, da bodo na dostojen način uredile njihovo predstavitev in javno označbo na način, ki bo odražal vso resničnost njihovega zgodovinskega pomena in njihove vloge v slovenski zgodovini:

1. Knežji kamen, ki je razstavljen v Deželnem muzeju v Celovcu, je edinstveni spomenik slovenske državne tradicije. Zaradi njegove vloge pri obredu ustoličevanja karantanskih knezov in kasneje koroških vojvod, pri katerem je vojvoda svojo oblast simbolično prejel od kmeta, spada knežji kamen med najbolj izjemne kulturne spomenike evropskega srednjega veka.

Knežji kamen ni le eden osrednjih simbolov slovenstva, temveč tudi trajna priča starodavnih demokratičnih tradicij med alpskimi ljudstvi.

Zato podpisani priporočujemo od deželnih oblasti, da bodo v sodelovanju s slovensko manjšino na Koroškem in s slovensko zgodovinsko stroko:

- temu spomeniku odredile mesto, dostojno njegovemu simbolnemu pomenu

- z dvojezičnim slovensko-nemškim napisom poskrbele za zgodovinsko pravilno in ideološko uravnovešeno javno predstavitev njegove vloge v slovenski in koroški zgodovini

- dovolile njegovo uporabo v morebitne slovesne prireditve

2. Vojvodski prestol na Gosposvetskem polju je pomnik skupne slovensko-koroške zgodovine. Koroška dežela je namreč zgodovinska naslednica slovenske kneževine Karantanije in obred ustoličevanja koroških vojvod, ki je potekal vse do leta 1414 v slovenskem jeziku, je bil priča te navezanosti. Mislimo, da bi moral napis ob spomeniku odražati to dejstvo ter da bi ga morali spremeniti tako, da bi v njem upoštevali tudi vlogo tega spomenika v slovenski zgodovini. Lokalnim oblastem poleg tega predlagamo, da na tem kraju namestijo tako koroško kot slovensko narodno zastavo, saj bi na ta način razvidno pokazali na usodno povezanost koroške in slovenske zgodovine, katere simbol je ta za oba naroda sveti kraj.

Nova Gorica, avgusta 2004

**Luka Lisjak Gabrijelčič, Miha Kosovel,
Marko Kravos - pesnik iz Trsta
(posredovala Jožica Gerden)**

Janez Jalen
(1)

MOHORJEVA DRUŽBACELJE je letos izdala prve tri knjige *Izbranih spisov Janeza Jalna*, v pripravi pa je še četrta, ki bo izšla v kratkem. Njegova zbrana dela so pri založbi pripravljali že v šestdesetih letih, vendar je načrt po njegovi smrti leta 1966 zamrl. Tokratni izbor je pripravil literarni zgodovinar dr. France Pibernik. "Jalen se je spustil na raven ljudske govorice in s svojimi deli ohranil tisto gorenjščino, ki je sicer izginila pred drugo svetovno vojno," pojasnjuje Pibernik. Izbor obsega po njegovem mnenju le najpomembnejša in najboljša dela "katoliškega klasika". V prvi knjigi sta njegov najpomembnejši roman *Ovčar Marko* in povest *Cvetkova Cilka*. Druga knjiga vsebuje z literarno nagrado ovenčan roman *Trop brez zvoncev* in izbor iz novel pod skupnim imenom *Previsi*, v tretji knjigi sta roman *Ograd* in dramska trilogija: *Dom*, *Srenja* in *Bratje*. V četrty knjigi pa bo izšla še Jalnova najbolj znana trilogija *Bobri*. *Bobri* so doslej izšli že v petih ponatisih (prodanih je bilo več kot 70.000 knjig) in na zvočnih kasetah. Marsikdo pa ne ve, da je Jalen na slovensko literarno prizorišče vstopil kot dramatik. V dvajsetih letih so njegovo delo *Dom* uprizorili v ljubljanski Drami, med drugo svetovno vojno pa so bile vse njegove knjige razgrabljene.

S septembersko številko Misli 2004 začenjamo objavljati Jalnovo povest TROP BREZ ZVONCEV. •elim Vam prijetno branje te prelepe povesti in se zahvaljujemo Mohorjevi družbi iz Celja, ki nam je dobrohotno posredovala celotno besedilo na disketi.

Zamolkel strel

Zima je bila trda in dolga. Zemlja je zgodaj premrznila. Že za advent je padlo čez koleno snega. Po praznikih se je pa začel usipati in ni znal nehati. Zapadel je na visoko, kakor že davno ne. Odrezal je Bohinj za dobrih štirinajst dni od svetá. Cesta, ki vodi vasi v Zgornji in Spodnji dolini, razvrščene okrog Rudnice in Ščavnice, je bila še v postu podobna brezkonni ozki soteski. Ves teden so jo bili odkidavali. Sneg so bili naorali in nametali na strani v dva visoka nasipa. Pešec ni videl s ceste na polje. Celó Škantarjev Tomaž, kateremu so bili skoraj vsaki podboji prenizki, si je moral izgrebsti stopnje v zmrzlo snežno steno, da je mogel pogledati ob luni za zajci pri stogovih. Pa je kmalu sprevidel, da ne kaže s strelji plašiti lisic, ki so v lepo razcvetelih dragih kobilicah pritiskale z gorá. Tomaž je eno samo noč uplenil tri.

V Studoru je plaz vzel tropič gamsov. Prinesel jih je trdo za plot. Podsuto divjačino je brž izvohala lačna zverjad in jo izgrebla. Tomaž je presledil celó volka. Hodil ga je čakal, pa mu ni prišel na strel. Ko se je razvedelo, si fužinarski otroci iz šole in v šolo grede niso upali več ustavljati se v plaz. Brdar je pa podražil lovca, da je

zamenjal volka s psom. Tomaž ga je po strani pogledal in povedal, da se je v bosenskih šumah natančno naučil ločiti pasjo stopinjo od volčje. Razložil je tudi, kako je pokazala celotna sled. Zver je prišla iz Jelovice, pretekla Bohinj in odšla čez Pokljuko. Najbrž je bil prav tisti volk, o katerem so poročali časopisi, da so ga ustrelili na Koroškem.

Vrane, ki so prej lačne posedale po drevju okrog hiš in stikale po gnojščih, so se bile umaknile nazaj v gošče. Čez dan so se pulile v plaz za razvlečeno drobovje. Priklatilo se je tudi nekaj krokarjev. Naselili so se v Studorski skali. Nekateri so pravili, da so nad mrhoviščem videli kročiti celó orla. Tomaž jim ni verjel.

Jezero je kar zginilo. Še studenci pod Svetim Duhom niso mogli pretaliti visokega snega, pod katerim se je lomil led. Bobneče grmenje se je razlegalo po Spodnji dolini daleč navzdol, po Zgornji pa še nad Jereko. Kjer so se poleti poganjale ribe iz vode, je ležala obsejana zasnežena planja, vsa prekrižana s sledovi divjačine.

S stranskih potov in stezá snega niso odmetavali. Stlačili so ga s krpljami. Spomladi, ko je jug vzel snegu jedro, dober teden nihče ni mogel voziti. •ivini se je do vampa vdiraló.

Najdlje je obstal sneg okrog hiš in skednjev. V osojah je počakal prav do maja. Cele gore so ga bili naagali z opasilnicami in nametali z lopatami pozimi s streh. Bali so se za strešna ogrodja, ki so nekaj dni venomer stokala pod teo zapadajočega snega. Hodniku je v Praznici stisnilo senik, ko ni utegnil o pravem času do njega.

Okna so morali še posebej odkidati, da je mogla svetloba v hiše. Stanovi in hlevi po planinah so pod snegom kar zginili. Srnjaki in gamsi so hodili čez slemena kakor čez zasnežene skale. Gospodarji so vedeli, da bo treba na pomlad, preden pojde živina v planine, dokaj popravljati. Pomlad pa kar ni hotela priti. Zmanjkalo je klaje za živino. Tudi ljudje so si morali v marsikateri hiši pritrgovati, čeprav je že davno minul post.

Hribarjev Peter si že več dni ni upal vsuti toliko gancev, kolikor si jih je zaželel; mu je moka pohajala. Denarja je pa premogel samo še za tobak, katerega kar ni mogel pogrešati; se ga je preveč navadil pri vojaki. Odslučil je tri polna leta pri sedemnajstih v Celovcu, napredoval do četovodje in se v jeseni vrnil v Bohinj. Svojih ljudi ni imel več, svoje strehe tudi ne. Stisnil se je v podstrešno sobico k mitku in si na železni pečici kahal kar sam, kadar je bil doma. Stalnega zaslužka na zimo ni mogel dobiti. Sem in tja je opravil kako dnino, da je imel za sproti. Znal je tudi tesariti in si je še kot mlad fant napravil lastno orodje. Zima je njemu kar dobro poskrbela za delo, pa kaj, ko od nikoder ni hotelo biti pomladi. Petru je bilo žal, da ni ostal zunaj v svetu. Bi že kako pozabil jezero in Svetega Janeza, Mostnico in Hudičev most, Studor in Rúdnico, planine in goré.

Trdno se je prebijal Peter iz dneva v dan, dokler ni zakasnela pomlad kar planila čez vrhove Bukovskih gorá, zadihala v obeh bohinjskih dolinah, se pognala za Jereko čez Podjelje na Koprivnik, hitela pobirati sneg in taliti zemljo. V vrtovih so zavriskali ščinkavci, za vasmi zacingljale sinice, v vrhovih smrek na Senočetih pa zaživeli kosi. Kopnjava je lezla vsak dan više v gore. Zemlja se je hitro sušila. Na prisojenih straneh so že orali. V Izgarjih, v senci Rudnice, je pa ležal še sneg. Petru se je na vse kraje odprlo delo. Popravljaj je plotove in prekrival stogove. Čuđnik ga je pa naprosil, naj mu čimprej pregleda in spravi v stari red hlev in stan v Planini na Kraju, čeprav se zavoljo živine še prav nič ni mudilo. A Jernej je bil skrben gospodar; vedno prvi z delom. Odar mu je ponagajal, da bi najrajši že v jeseni jarino sejal. Če je pa Čuđniku na kakšnem poslopju zrahljajo streho, da je zamakalo, je bil pa Jernej kar ves nesrečen. Peter je pri Čuđniku zaslužil z bradljo, dletom in ago kakor nikjer drugod ne. Jerneju ni mogel odreči. Vsakemu drugemu prej. In pa – na Komno je Petra samega mikalo.

Kar vesel je bil, da se mu je ponudil izgovor.

Z brašnom za nekaj dni in z vsem svojim orodjem je odšel Peter v nedeljo popoldne po stezi za jezerom v Ukanc in še naprej proti Savici. Ni maral nikogar srečevati. Čez ramo mu je visela precej nerodno upognjena vreča.

Na planino je prispel dokaj za dne. Stanovi so stali zapuščeni. Okrog njih je že ozelenela nizka murava. Snežni zameti po globelih pa še niso skupneli. Prav izpred Čuđnikovega hleva je krikaje odletela proti pečnam črna jata rumenokljunih gorskih kavk. Poznim lanskim mladitvam rdečkaste noge še niso porjavele.

Peter je odprl stan. Za ognjiščem je ležal kup trdega in smetnega snega. Burje so ga bile nanosile pozimi skozi špranje. Streha ga je pa skrivala pomladanskemu soncu, da ga še ni moglo stajati. V kotanjicah okrog njega se je nabirala snežnica. Peter je sodil, da jo še skoraj gotovo vsako noč prevleče tanka skorjica ledu.

Misel na nočni mraz je Petra spomnila, da mora najprej zakuriti. Odložil je orodje in vrečo in stopil nazaj na prosto, da nabere goriva. Stanovi in macesni so stegnili sence po planini. Sonce se je spuščalo že za beli vrh Bogatina.

Na ognjišču je zaplapolal ogenj. Dim se je dvignil pod sleme in se valil skozi špranje. Stan, ki je vso dolgo zimo kakor spal, je spet zadihal. S staro lopato, ki je prezimila kar v hlevu, je Peter zmetal umazan kup snega čez prag. S ponvijo pa je pohitel v globel in prinesel visoko zvrhano čistega snega, da si ga staja za krop.

Ležišče je bilo še vse premočeno in je smrdelo po plesnobi. Peter je nerabno navlako vrgel na gnojišče in vzel sekiro, da si naseka vej in natrga vsaj za povrhu nekaj suhe trave. Kar nič se ni smel obotavljati, če ni hotel, da ga noč ne prehit. Odhitel je proti ruševju.

Sonce je že utonilo za gore in prišel je pritiskati mraz. Še preden je Peter zamahnil s sekiro, je sfrfotal za pol streljaja pred njim ruševca in se preletel čez ozko dolinico v nasprotni hrib. Peter se je redkega ptiča razveselil, saj je prav zavoljo njegovih krivcev prinesel v vrečo puško s sabo. Kar škoda se mu je zdelo, da je ni imel pri sebi. Pa saj bi tako ne bil utegnil streljati, ko ni bil nič pripravljen in ga je petelin presenetil.

Peter je hitro nasekal vej, pa jih ni odvelel v stan; jih bo že kasneje. Šel je pogledat še za travo, še bolj pa, kje bi utegnil imeti ruševca rastišče, da ga jutraj počaka. Ni iskal dolgo. Na napol odkopnelem hrbtu je naletel na znamenja jutranjih vrvežev gorske perjadi.

Preden je tema zagrnila planino, je imel Peter v stanu postlano svežo ležišče, pod vejami pa nabito puško enočekvo.

se nadaljuje

p. Ciril A. Božič, OFM
 Marija Anž, laična misijonarka
 Ss.CYRIL&METHODIUS SLOVENIAN MISSION
 Baraga House, 19 A'Beckett Street
 PO BOX 197, KEW VIC 3101
 Tel.: (03) 9853 7787, (03) 9853 8118
 Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
 E-mail: ciril@infoxchange.net.au
 DOM POŠTKA - MOTHER ROMANA HOME

Sv. ciril in Metod Melbourne

NAJVEČJI MARIJIN PRAZNIK VNEBOVZETJA smo obhajali v vsej slovesnosti pri praznični sveti maši v nedeljo, 15. avgusta 2004, ob 10. uri dopoldne. Slovesnost so obogatili pevci okteta Vrtnica iz Nove Gorice, ki so dan prej prišli na gostovanje v Avstralijo.

Na prvi petek, 3. septembra, bo sveta maša in pobožnost prvega petka ob 10. uri. **Na prvo soboto, 4. septembra**, bomo ob 8. uri zjutraj molili za nove duhovniške, redovniške in misijonske poklice ter stanovitnost poklicanih. V Sloveniji je letošnje pastoralno leto posvečeno duhovnim poklicem. **Dan molitve in žrtve za duhovne poklice bo na Brezjah, 11. septembra 2004**, pod geslom: Ponižno in vztrajno molimo – za neprecenljivi dar.

Pred nami je takoj po začetku pomladi (1. septembra) **praznovanje očetovskega dne prvo nedeljo v septembru, 5. septembra**. Vseh živih in pokojnih očetov, starih očetov in pradedov se bomo spomnili najprej pri sveti maši, nato pa še v dvorani s kulturnim programom. **SLOMŠKOVA ŠOLA** bo sodelovala pri programu očetovskega dne. Po poletnicah pa ima pouk 17., 24. in 31. oktobra. **TEŽAJ slovenskega je-zika** za odrasle je vsako prvo in tretjo nedeljo v mesecu.

To prvo nedeljo v septembru bodo imeli prvič pri nas ob 12. uri sveto

mašo Slovaki. Gospod Peter Vojtko me je zaprosil, da bi imeli v naši cerkvi slovaško mašo vsako prvo in drugo nedeljo v mesecu ob 12. uri.

V sredo, 8. septembra, je praznik Marijinega rojstva. Sveta maša bo ob 10. uri dopoldne ter ob 7.30 zvečer. Od 6. do 8. septembra imam letno konferenco policijskih kaplanov in izobraževalni seminar na policijski akademiji Glen Waverley.

Seja pastoralnega sveta bo v ponedeljek, 13. septembra, ob 7.30 zvečer.

V torek, 14. septembra, je praznik povišanja sv. Križa in god naše slovenske frančiškanske province, katere člani smo vaši dušni pastirji v Avstraliji. Naslednji dan pa je god žalostne Matere Božje, ki so jo naši predniki zelo častili in ji predvsem v času stisk, preganjanj – dobesedno kuge in lakote, postavljali cerkve in kapele.

Oktet Vrtnica: Edi Florenin, Robert Ličen, Darko Šuligoj, Dušan Sedmak, Ivan Šinigoj, Fedor Bernard, Armando Mariutti, Bogdan Brecelj.

Zadnja nedelja v septembru je Slomškova nedelja. Kar je bla•ena Mary MacKillop za Avstralce, to je bla•eni Anton Martin Slomšek za nas Slovence – prva in prvi bla•eni teh narodov. Letos, 8. avgusta, je minilo 95 let od smrti bl. Mary MacKillop. Letošnje Slomškovo praznovanje je še posebej pomembno, saj ga bogatita 5. obletnica Slomškove beatifikacije (19. 9. 1999) in 180. obletnica Slomškove nove maše (26. 9. 1824 v Olimju). Molimo in prièakujmo, da bosta oba tudi kmalu razglašena med svetnike.

Prva sobota in prva nedelja v letošnjem oktobru bosta nadvse praznièna v Adelaidi, ki bo gostila 30. mladinski koncert avstralsko-slovenske mladine. Lidija Bratina zelo uspešno organizira naše potovanje in bivanje v Adelaidi. Upajmo, da bomo napolnili dva avtobusa. Geslo koncerta je: Skupno na poti. Še vabimo mlade talente, da se prijavijo za nastop. Prijavnice dobite pri tisku ob izhodu iz cerkve. Prijave sprejema Lidija Bratina, telefon 9700 3178. V ceno 150 dolarjev je vkljuèena vo•nja z luksuznim avtobusom, veèerja ob prihodu v Adelaido v hotelu s štirimi in pol zvezdicami, tura po Adelaidi v petek, vstopnica za koncert in nedeljsko kosilo pred odhodom. Hotel Rydges South Park Adelaide pa stane za tri noèi 162 dolarjev po osebi v sobi z zakonsko posteljo ali z dvema posteljama. Vsako jutro je zajtrk. **Celoten strošek potovanja in bivanja torej znaša 312 dolarjev.** Polno ceno je potrebno plaèati do prve nedelje v septembru, ko bomo obhajali oèetovski dan. Ta dan je tudi še zadnja mo•nost za prijave za potovanje ali za nastop. Vabimo še tiste, ki se niste dokonèno odloèili, da se pridru•ite veseli dru•bi, ki bo potovala iz Melbourne v Adelaido na mladinski koncert in se v nedeljo, 3. oktobra, pozno zveèer vrnila domov. Podprimo še to mladino, ki jo imamo! Pa tudi trideseti jubilej je •e lepa doba. Ker nas bo tisto nedeljo kar precej odsotnih, se bo seveda to poznalo tudi pri obisku maše v Kew, zato **bo v nedeljo, 3. oktobra 2004, v Kew samo ena sveta maša in to ob 10. uri dopoldne (sv. maše ob 8. uri ne bo!).**

Prva nedelja v oktobru je Ro•novenska in Franèiškova. Molitvena skupina bo spet poskrbela za molitev ro•nega venca ob nedeljah 20 minut pred mašo in pravtako ob petkih ob 7.10 zveèer ter ob torkih ob 10. uri dopoldne.

Druga nedelja v oktobru, 10. oktobra, je zaznamovana s slovesno nadškofovo mašo za izseljenske skupine nadškofije Melbourne. Ob 9. uri dopoldne bo sv. maša v Kew, ob 11.30 v Geelongu. Ob 2.30 popoldne pa se zaène molitev ro•nega venca in procesija s kipom fatimske Matere Bo•je na trgu pred stolnico sv. Patrika v Melbourneu. Nato sledi sv. maša v stolnici s somaševanjem izseljenskih duhovnikov. Tudi letos se bo slišala molitev ro•nega venca v slovenšèini, prav tako tudi lurška pesem, v narodnih nošah bomo ponesli naše bandere, sodelovali bomo pri prošnjah za vse potrebe. Ob 5. uri popoldne bo sv. maša v St. Albansu.

Tretja nedelja v oktobru je misijonska.

Vsako tretjo nedeljo v mesecu je v dvorani dru•insko kosilo, ki ga pripravljajo •ene društva sv. Eme s sodelavkami in sodelavci. Vsem tem dobrim »èebelicam« se moramo zares pristrèno zahvaliti za vse te izredne napore in ljubezen, s katero zaèinjajo svoje po•rtvovalno delo. Po njihovi zaslugi je sedaj v kuhinji nov štedilnik, 12. avgusta pa so dostavili še velik nov hladilnik v shrambo Baragovega doma, kjer je bila vèasih hladilnica, ki pa je pred meseci »izdihnila«. Hladilnik je stal \$3,750, štedilnik pa nad \$7,000.

V nedeljo, 24. oktobra, bo ob 2. uri popoldne sv. maša v dvorani slovenskega kluba PLANICA v Springvale, ob 3.30 popoldne bodo na pokopališču Springvale molitve za pokojne, ob 6.00 zveèer bo sv. maša v MORWELLU.

NA OBISKU smo imeli oktet Vrtnica iz Nove Gorice, prihajajo Primorski fantje, v novembru ansambel Svetlin in v decembru pevski zbor iz Škofje Loke.

KRST: Alexander Jakob Rolland JONES, rojen 24.01.2004 v Fitzroyu VIC. Mati Natasha r. Martinèiè, oèe Riley Thomas Jones. Botra sta Veronica in David O'Brien. Sv. Ciril in Metod, Kew, 15.08.2004, med praznièno in nedeljsko sv. mašo.

ODŠLI SO:

MATILDA (Tilka) MATJAŠIÈ roj. Martek, je sklenila svojo •ivljenjsko pot 24.07.2004 v bolnišnici Grace McKellar v Geelongu. Rojena je bila 06.02.1931 na Èate•u kot èetrty od petih otrok v dru•ini – imela je tri sestre in brata. •iva je še samo sestra Fanika v Bre•icah. Leta 1950 se je poroèila in šla •ivet v Sele pri Èate•u. Tam sta se rodili hèerki Breda (roj.

10.12.1952, umrla v Geelongu 24.06.1999) in Mira. Leta 1963 je prišla s hčerka v Geelong, kjer so si skupaj z mo•em Jo•etom – z njim se je poročila leta 1963 - in hčerka postavili lep dom. V veliko veselje so ji bili vnuki in vnukinje Alen (star 30 let), Sally (28), David (26), Robi (25), Jane (21) in Lisa (17) in seveda rojstvo prve pravnukinje Neve. Rada je imela oba svaka, Mirinega mo•a Brankota Matijevića in mo•a pokojne hčerke Brede, Miroslava Gajića. Leta 1998 je zboleva, a je z neverjetno voljo in optimizmom premagovala tegobe bolezni. Molitev ro•nega venca je bila 28. julija zvečer v cerkvi sv. Dru•ine v Bell Parku, pogreb pa naslednji dan. S p. Cirilom je somaševal g. Michaela Fitzgerald, ki je pokojni vsak teden prinašal obhajilo. Pokopali smo jo v grob mo•a Jo•eta (+ 30.11.2003) na Highton pokopališču v Geelongu.

Na svojem domu v North Sunshine je 3. avgusta 2004 umrl **STANKO ŠEMEC**, star 70 let. Rojen je bil 21.04.1934 v vasi Smuka pri Kočevju. Leta 1958

je pobegnil v Avstrijo, tam se je 22.02.1958 poročil z Marijo r. Rausch. V Avstralijo sta prišla 18.11.1958. Iz Melbourne so ju poslali v kamp v Bonegillo, od tam sta se vrnila in našla delo v Melbourne. V zakonu sta se jima rodila hčerka Majda in sin Stan. Stanko je bolehal za sladkorno boleznijo, kateri so se pridru•ile še druge bolezni srca, ledvic. Umrl je zadet od srčne kapi. Spomnili smo se ga pri nedeljski maši, 8. avgusta, v St. Albansu, naslednji dan pa je •upnik Fr. O'Reilly opravil pogrebno sveto mašo v cerkvi Sacred Heart v St. Albansu ter nato pogreb na Keilor pokopališču. So•alje •eni Mariji, hčerki Majdi in sinu Stanu ter sestri Mimi Bunderla v North Sunshine ter ostalim sorodnikom v Sloveniji, saj je bilo v dru•ini enajst otrok.

Pri poročilu o smrti in pogrebu v prejšnjih Mislih je potrebno popraviti: **FRANK PROSEN** je umrl 23. junija 2004 v bolnišnici Werribee in bil pokopan 27. junija 2004. Rojen je bil 15.11.1937 v vasi Kute•evo pri Ilirski Bistrici.

NOVICE IZ NAŠIH SLOVENSКИH DRUŠTEV IN KLUBOV V VIKTORIJI

SLOVENSKO DRUŠTVO IVAN CANKAR je imelo obèni zbor 11. julija 2004, brez volitev. Lansko leto je bil izvoljen odbor za dve leti: Lojzka Kuhar – predsednica; Natalie Ramuta – podpredsednica; Liza Kolar – tajnica; Marta Jelenko – pomoènica tajnice; Mirko Šneler – blagajnik; Damijan Ramuta – pomoènik blagajnika; Karlo Bole – bar manager; Jo•e Matkoviè – kuhinja; Drago Hilla – okolica kluba; Lidija Èušin – kultura; Helena Hilla – odgovorna za upokojence; èlani odbora: Gusti Glavnik, Jo•e Kodriè, Marijan Kontelj, Stane Tehovnik, Ivan Bole, Karlo Berginc. Nadzorni odbor: Peter Domanjko, Jo•e Ramuta. Za mladino: Eddie Kontelj, za balinarje: Peter Bole.

SLOVENSKO DRUŠTVO PLANICA je imelo letni obèni zbor 25. julija 2004 z volitvami za nov upravni odbor za prihodnje leto: Fred Toplak – predsednik; Štefan Srnec – podpredsednik; Vera Brne – tajnica; Janez Rotar – blagajnik; odborniki: Jo•e Krnjak, Filip Pintar, Matija Cestnik, Karlo Pavel, Julka Erzetì. Uèiteljci v šoli sta Lucija Srnec in Kristina Cestnik, kulturna referentka je Lucija Srnec, socialna delavka Anica Toplak, izdajanje glasila: Meta Lenarèiè, Lucija Srnec, Yanja Skulj, balinarski referent Stanko Mohorovièiè, lovski starešina Janez Mesariè.

SLOVENSKI KLUB JADRAN je imel obèni zbor v nedeljo, 1. avgusta 2004, z volitvami za nov upravni

odbor: Milan Ogrizek – predsednik; Ivan Valenèiè – podpredsednik; Vilma •anetiè – tajnica; Romana Zetko – blagajnièarka; Oskar Humar •ivi v hiši poleg kluba in je njegov oskrbnik; Jo•e Caf je odgovoren za bar; gospodinje v kuhinji se bodo menjavale vsake tri mesece; Rudi Iskra je do sedaj vodil balinarje. Sedaj je še veliko ljudi na dopustih v Sloveniji in po Avstraliji, zato bodo podrobnejšo razporeditev dela in dol•nosti naredili pozneje.

SLOVENSKO DRUŠTVO ST. ALBANS je imelo letni obèni zbor tudi 1. avgusta 2004: Martin Toni – predsednik; Slavko Blatnik – podpredsednik; Marija Kosmina – blagajnièarka; Gusti Vinko – slovenski tajnik; Marija Lipiè – Matthews, tajnica za angleški jezik; Evelyn Kojc – uèiteljica; Frank Maver – stiki z javnostjo; Terezija Maver – nadzor kuhinje; Marija Blatnik in Franèiška Maver – ekonom kuhinje; Milica Dular – de•urstvo v kuhinji; Janko Klemenèiè in Jo•e Turk – vzdr•evanje; Avguštin Kokelj – bar; Jo•e Plevnik – pomoènik v baru; David Matthews – ekonom za bar; èlani odbora: Angela Vinko, Jo•ica Klemenèiè, Jo•e in Ana Krajcer, Helena Maver, Branko Kojc.

SLOVENSKO DRUŠTVO MELBOURNE, ki v letošnjem letu praznuje svoj zlati jubilej, je imelo 8. avgusta 2004 svoj obèni zbor z volitvami: Milena Brgoè – predsednica; Miro Ogrizek – podpredsednik,

skrb za stavbe; Stanko Penca, podpredsednik; Marija Penca – tajnica; Julie Ėampelj – blagajničarka; Lily Conlan - odgovorna za otroško igrišče in oddajanje prostorov; Jo•e in Danila Štolfa – bar; Palma Ašenberger – kuhinja; Marion Svetina - glasba in priprava dvorane; Bernard Brenèè - priprava dvorane; Karel Fekonja – vzdr•evanje.

SLOVENSKO DVOMESTNO DRUŠTVO SNE•NIK ALBURY - WODONGA:

Henry Šajn - predsednik; Tone Tinta - podpredsednik; Tonetova h•erka Sonja Tinta - tajnica; Ben Brunec - blagajnik.

SVET SLOVENSKIH ORGANIZACIJ V VIKTORIJI vodi predsednik Peter Mandelj, podpredsednik je Werner Remšnik, tajnica Lucija Srnc, blagajnik Jo•e Caf, člani odbora pa so predsedniki slovenskih društev SD Melbourne, Geelong, Jadran, Planica in Albury-Wodonga. Letno skupš•ino bodo imeli 2. oktobra 2004.

SLOVENSKI NARODNI SVET ZA VIKTORIJO je imel svojo zadnjo izredno sejo 5. julija 2004, na kateri so sprejeli sklep o ukinitvi SNS. Zadnji upravni odbor so sestavljali: Štefan Merzel – predsednik; Lojze Kastelic – podpredsednik; Lenti Lenko – tajnik; Franc Krenos – blagajnik; Ana Marija Cek – odgovorna za stike z javnostjo; člani odbora: Milena Merzel, Marta Krenos, Valentin Lenko. SNS je deloval od leta 1991. V èasu osamosvajanja in dela za mednarodno priznanje republike Slovenije je opravil nadvse pomembno delo in je bil glavni mobilizator vseh pomembnih akcij v Melbourneu. Za vse to njihovo delo se vsem nekdanjim članom, predsednikom in članom upravnih odborov skozi vseh 14 let iskreno zahvaljujem. Sedaj so člani spoznali in sklenili, da SNS preneha delovati. Vse na tem svetu ima svoj rok trajanja – razen Bo•je besede, ki je ve•na!

p. Ciril

Marija Oppelt Oppelli – 80 let

Rude•eva Marija se je rodila tri dni pred patrom Bazilijem, 26. avgusta 1924, v Trstu. V dru•ini je bila edini otrok (sestra Vanda je umrla stara osem mesecev) in mamo je imela zelo strogo, se spominja. Do enaindvajsetega leta ni smela nikamor. Od januarja leta 1947 do novembra 1953 je delala v uradu ameriške vojske v Trstu. Decembra 1953 je odšla v Anglijo delat kot varuška dveh otrok v angleški dru•ini in istočasno študirala angleš•ino. V Trst se je vrnila februarja 1955. V Avstralijo je prišla z ladjo Flaminia 18. avgusta 1955, Marjan Oppelt Oppelli (rojen 11. marca 1933 v Trstu) pa z ladjo Aurelia, julija 1955. On je bil na ladji »escort officer«. Z njim se je poročila 7. februarja 1959 v katedrali St. Patrick's v Melbourneu. Poročil ju je pater Bazilij. V zakonu sta se jima rodila h•erka Helena, leta 1962, in sin Martin, leta 1964. Mo• Marjan je umrl 11. novembra 1988 v Royal Melbourne Hospital in je pokopan na Templestowe pokopališ•u. Helena je poročena z mo•en Waynom Fergeus in imata h•erko Karo in sinova Calluma in Laclana. Sin Martin je poročen z Rosemarie Jones.

Martin Oppelli z mamo Marijo, zet Wayn Fergeus, snaha Rosemarie Jones, v naročju svoje druge stare mame je Laclan, stojita pa Kara in Callum, na levi spredaj je Gary Fergeus.

Marija je bila s pokojnim mo•em Marjanom in z vso dru•ino vedno tesno povezana z dejavnostjo slovenskega misijona v Melbourneu. Od leta 1976 je zvesta knji•ničarka Baragove knji•nice v Kew. Po smrti patra Bazilija pa s sodelavcema Tonetom Brnetom in Ivanom Trebšem urejuje finance. Pri razpošiljanju Misli ima na skrbi letalsko pošto – nad 120 Misli je odpeljano iz Avstralije z letalom.

Za vse njeno po•rtvovalno delo se ji iz srca zahvaljujemo in ji •elimo ob praznovanju osemdesetih let •ivljenja še veliko mo•i in tako vztrajnega navdušenja za vse dobro, kot ga ima.

Bog Vas •ivi, Marija in vse Vaše!

Uredništvo Misli in obiskovalci knji•nice.

p. Janez Tretjak, OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
 51 Young Avenue
 WEST HINDMARSH SA 5007
 Tel.: (08) 8346 9674
 Fax: (08) 8346 2903
 E-mail: tretjakj@picknowl.com.au

sv. družina AdELAIDE

POKLICAL ME JE UREDNIK in me vzpodbudil, da pohitim s člankom. Ob tem sem se spomnil na pokojnega p. Inocenca, kako je ponujal Mohorjeve knjige. V knjigi naročnikov je zapisano sledeče: "Še lanskim nisem prebrala, zato jih letos ne morem kupiti." Uredniku sem odgovoril, da še prejšnjih nisem v celoti prebral... Nekaj pa bom le napisal, kljub temu, da je zima, ko vse počiva in si sedaj nabiramo moč za novo pomlad.

Pravo razpoloženje je bilo na prvo nedeljo v mesecu avgustu, ko nas je obiskal misijonar iz Zambije, p. Miha Drevenšek. Pred tridesetimi leti je bil v Avstraliji z ansamblom Minors, ko so prepevali in razveseljevali naše rojake. V pozdravu je rekel: »Trideset let..., nismo več mladi, kot smo bili, ostal pa je lep in nepozaben spomin na tiste čase. Dobra volja in pesem sta ostali!« V pridigi je prikazal misijonsko delo in tudi tečave, s katerimi se vsi srečujemo na različne načine. Vmes je zapel nekaj pesmi v jeziku plemena, med katerim dela, za angleško govoreče pa v angleščini in seveda tudi slovensko. Po končani maši je bil program v dvoranci. Na programu je bil tudi ogled videa o življenju na misijonu. Člani so bile baterije prazne in jih ni bilo mogoče napolniti. Nekateri so bili malo razočarani, vendar je p. Miha obljubil, da bo poslal video kasete in si bomo pozneje to lahko ogledali. Ob tej priliki se je skupnost izkazala, kot vedno, z darovi za misijonske potrebe. V soboto, 31. julija, sva šla s p. Mihom v dom za ostarele, komor hodim redno vsak dan maševat. Po maši je bil kratek koncert za varovance doma. Za te ljudi je bilo to pravo doživetje; na

obrazih si lahko videl veselje. Tudi varovanci so velikodušno darovali za misijon, kljub temu, da so prvič videli p. Miha. Eteravno je bil p. Miha samo dva dneva v Adelaidi, je zapustil lep vtis na naše ljudi in prepričan sem, da se ga bodo spomnili in po svojih močeh pomagali pri njegovem delu!

Dan naših očetov bomo praznovali na prvo nedeljo v septembru. Ob tej priložnosti bodo otroci razveselili s svojim nastopom očetov in tudi dedke!

V soboto, 31. julija 2004, se je srečala s svojim Stvarnikom in Odrašenikom **ŠTEFKA KOTNIK roj. Jehart**. Rodila se je 9. 12. 1927 v vasi Straš na Koroškem, v družini šestih otrok. Osnovno šolo je obiskovala v Šmartnem pri Slovenj Gradcu, trgovsko šolo pa v Vuzenici. Službovala je v različnih trgovinah. S svojim fantom Jožetom Kotnikom sta 25. maja 1957 zbežala v Avstrijo in se tam poročila; koncem leta 1957 sta se z ladjo odpravila v Avstralijo. Izredna delavnost je pripomogla, da sta z moštem odprla svojo strgarsko delavnico. Uspešno sta delala vse do junija 1999, ko se je Jože hudo poškodoval in čez nekaj dni umrl. Štefka je delavnico vodila še leto dni, zatem jo je prodala in se upokojila. Smrt mošča Jožeta jo je zblžala s

Cerkvijo in je redno prihajala v našo skupnost ter velikodušno pomagala. Brez kakršnegakoli nagovarjanja je kupila dve napravi za gretje in hlajenje naše dvorance, plačala delo in cement za stezo ob cerkvi in ko so se orgle pokvarile, je zopet velikodušno darovala. Ob 50. obletnici slovenskih franšiskanov v Avstraliji ji je

slovenska frančiškanska provinca dala priznanje. Velikodušna ni bila le do Cerkve, paè pa je podpirala tudi slovenski klub, še posebej balinarje. Njena umirjena doba od upokojitve je trajala le par let. •e za bo•iè lani se ni poèutila dobro, a je odlagala z zdravnikom. Letos za veliko noè so odkrili, da ima raka. Nekaj èasa je bila v bolnišnici Kalvariji. Ko je odšla domov, se je še kar dobro poèutila, vendar je bila bolezen •e tako daleè, da ni bilo veè pomoèi. Mali kirurški posegi ji niso mogli niè pomagati. Po nekaj tednih zdravljenja v bolnišnici je odšla v domaèo oskrbo k Ritovèevim, vendar je bolezen hitro napredovala. V soboto, 31. julija 2004, smo odšli v veèernih urah p. Miha, g. Jesenko in p. Janez k njej na obisk. Skupaj smo zmolili ro•ni venec in molitev za umirajoèe. V ponedeljek, 26. julija, sem jo mazilil. Vedno je bila izredno vesela obiska duhovnika, vedno sem ji rekel, da ko ozdravi, bova šla skupaj na grob bla•enega Antona Martina Slomška. Ko sem ji podaril podobico bla•enega Slomška, jo je dolgo dr•ala v rokah v zaupanju, da se ji bo zdravje vsaj malo popravilo. Pri molitvi ro•nega venca je bila pri polni zavesti. Dejal sem ji: Štefka, jutri bomo posebej za Vas pri maši molili in ko ozdravite, bova odšla na Slomškov grob. S tihi besedami je pritrdila, da bova šla. Preprièan sem, da se sedaj veseli z bla•enim Slomškom v nebesih. Ro•ni venec in pogrebno mašo smo imeli 7. avgusta 2004 v naši cerkvi. Po maši smo jo pospremili v pokopališko kapelo, kjer smo se od nje poslovili pred kremacijo. Poèiva ob svojem mo•u na pokopališèu v Dudley Parku. Bog ji naj bo bogat plaènik za vse, kar je dobrega storila za našo skupnost in ljudi v stiski. Mi pa bomo za Jo•eta in Štefko molili.

KONCERT, koncert, ..., se bli•a vse bolj hitro. Letos bo •e trideseti po vrsti. Lepa obletnica je to. Upam, da se vneto pripravljate in vadite, da bo koncert lep. Ponovno vabim k sodelovanju mlade in tudi tiste, ki niste veè tako mladi. Veè nas bo, lepše bo. Ne pozabite! Prijavnice lahko dobite v naših cerkvenih središèih in v slovenskih klubih. Vabim nastopajoèe, kakor tudi vse, ki boste opogumljali mlade!

Naslednji dan, v nedeljo, 3. oktobra 2004, bomo imeli slovesnost svete birme. Med nami bo adelaidski nadškof Phillip Wilson, ki bo podelil zakrament svete birme našim kandidatom. Nekateri se na ta dan pripravljajo resno, drugi malo manj. Somaševali bomo p. Valerijan, p. Filip, p. Ciril, p. Noel Fauth, p. Janez in verjetno še kateri od izseljenskih duhovnikov, ki delujejo v Adelaidi. Kljub temu, da bo maša zveèer ob 6. uri, upam, da bo še kdo od gostov koncerta ostal tudi na birmi. Umetnik gospod Lojze Jeriè iz Melbournea pripravlja preseneèenje za našo cerkev svete Dru•ine. Po konèanem bogoslu•ju bomo imeli skupno veèerjo! Vse lepo vabim!

p. Janez

Slovenian Concert

Slovenian Club
Adelaide

October 2nd 3pm

Contact: P. Janez
(08) 8346 9674

Skupno na poti

p. Valerijan Jenko OFM, OAM
p. Filip Rupnik OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Rd., Merrylands NSW 2160
PO Box 280, MERRYLANDS NSW 2160
Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0419 236 783 Fax: (02) 9682 7692
valerian@pacific.net.au ** filipr@pacific.net.au

Sv. Rafael Sydney

PROGRAM V MERRYLANDSU:

Srečanje bolnikov in upokojencev bo v četrtek, 2. septembra.

V nedeljo, 5. septembra, je očetovski dan in bo po nedeljski maši običajni piknik.

Praznik Marijinega rojstva je v sredo, 8. septembra. Sveti maši bosta ob 9.30 dopoldne in ob 7.00 zvečer.

Drušinsko-mladinska maša bo v septembru izjemoma na tretjo nedeljo, 19. septembra, zaradi praznovanja, ki bo naslednjo nedeljo, 26. septembra, ko bo tudi praznovanje jubilejev.

Prav tako bo **srečanje Frančiškove družine** preneseno za en teden in sicer, na torek, 21.9., po večerni maši.

Stojnica bo spet v petek, 3. septembra. Priporočamo se za primerne predmete v dobrem stanju in za pomoč pri prevozu in prodaji. Prav tako naprošamo vse, ki imate kaj dobrega za prodajo za naš »Garage sale«, ki bo v soboto, 23. oktobra, po 8. uri zjutraj.

V ponedeljek, 13. septembra, je »**Fatimski dan**«. Kot vsak mesec bo romanje v Penrose Park z osebnimi avtomobili ali avtobusom krajevne skupnosti.

Naslednji **sestanek skupnijskega sveta** bo v torek, 19. oktobra.

Letošnji mladinski koncert bo v Adelajdi in sicer v soboto, 2. oktobra 2004, ob 3.00 pop. v tamkajšnjem slovenskem klubu. Prijavnice za nastop dobite v vsaki dvorani. Prijavite se čimprej! Tja bomo potovali z letalom.

V soboto, 9. oktobra, bo letos še tretjič zapored »**Nakupovanje z avtobusom**«, ki je v organizaciji škofije Parramatta. Doprinos bo razdeljen na dva dela - polovica bo namenjena za kritje stroškov potovanja mladine koncem leta na svetovni mladinski dan v München v Nemčiji.

V preteklem obdobju so nas v Avstraliji obiskali trije duhovniki. Prvi je bil Lojze Rajk, ki je izseljenski duhovnik v Belgiji in na Nizozemskem, p. Miha

Drevenšek, ki deluje kot misijonar v misijonu v Zambiji in je prišel v Avstralijo spet po tridesetih letih. Prvič je bil tu kot novomašnik in član ansambla Minors in pa g. Franc Zorec, ki je ravnatelj dijaškega

Gospod Franc Zorec, pater Filip, pater Miha Drvenšek in p. Valerijan.

semenišča v Mariboru. Z njim je prišla tudi Milena Paènik, ki je ena izmed voditeljic skavtske organizacije v Sloveniji.

KAKO DOLGO ŠE?

Tone Gorjup piše v svojem rednem poročanju v Mislih »Izpod Triglava« v številki julij-avgust 2004, da je višje sodišče v Ljubljani 19. aprila 2004 dokončno zavrnilo obnovo kazenskega postopka zoper škofa Gregorija Ro•mana. Mislim, da je to •e tretjič, če ne večkrat, da se je to ponovilo. V junijski številki sem v uvodniku omenil, da je bil edini »zločin«, ki ga je naredil, da je svaril ljudi pred nevarnostjo komunizma in so ga pape•i obsodili kot brezbo•nega in krivičnega. In tako vsakokrat znova nakladajo zločine, ki so tipični za komunistično revolucijo.

Ro•manov bivši duhovnik Metod Miku•, ki je imel takrat nalogo zbirati obremenitvene dokaze, pa pravi, da je Ro•man zagrešil višek zločinov z besedami, da je komunizem največja nesreča za slovenski narod. Resnica v oči bode. Isto sodišče tudi pravi, da so prišli na dan novi dokazi in nova dejstva o Ro•manovi krivdi. Elovek se vpraša, kje neki so tičali novi dokazi in kdo je sedel na njih 60 let, da so jim šele sedaj prišli v roke. In, če so novi dokazi, potem je pa sploh potrebna nova sodba! Izmed nas starejših jim nihče ne verjame, mlajšim pa bodo še naprej »prali mo•gane«, kot so to delali vsa leta. In »partija« poskuša to še danes...

Molimo zanje, da bi spregledali.

Dušan Lajovic, p. Filip Rupnik in p. Miha Drevenšek.

Zbrani ob sveti daritvi mladinske maše, katero je s pesmijo in afriškim razpolo•enjem popestril pater Miha.

Pri dru•inski maši so otroci, kot vedno, okrasili slovesnost svete maše s svojo prisotnostjo in nastopom.

POKOJNI:

V torek, 3. avgusta 2004, je v Canterbury Hospital, Campsie, NSW umrl **MIRKO CIZERLE**. Rojen je bil 29.11.1932 v vasi Ponikve, •ivel pa je v Završah pri Grobelnem (Celje). Leta 1956 se je v Celju poročil z Marijo Mastnak, ki je po rodu iz Bobova. Leta 1966 sta prišla s hčerko Danico v Avstralijo. Najprej so •iveli v Cabramatti, nazadnje pa v Croydonu. V domovini je bil Mirko zaposlen na •eleznici v Celju kot premikač, v Avstraliji pa je delal v tovarni Austral Crane v Concordu. Odkar so tovarno leta 1990 zaprli, je ostal doma in skrbel za bolno •eno. Zadnje tri mesece je bolehal za rakom na pljučih in od tega tudi umrl. Dokler sta bila zdrava, sta ob sobotah s hčerko rada prihajala k slovenski maši v Merrylands. Pokojni zapuša poleg bolne •ene Marije tudi hčerko Danico. Pogrebna maša je bila v ponedeljek, 9. avgusta, v kapeli Srca Jezusovega v Rookwoodu, kjer je bil upepeljen v tamkajšnjem krematoriju.

V četrtek, 5. avgusta 2004, je v St. George bolnišnici Kogarah (Sydney) umrl **FRANC HORVAT**. Rojen je bil 24.4.1944 v Levancih pri Ptujju. V Avstralijo je prišel leta 1964 in se je poročil s Frančiško roj. Opat, ki je po rodu iz Karlovca. Poroka je bila 9.5.1970 v Unanderri. Rodila sta se jima sin •eljko, 32 let in Danica, 21 let. Franc je bil zaposlen v •elezarni v Port Kembla, pozneje v Mascotu in Tempi. Nekaj časa je bil tudi šofer tovornjaka. Prvotno se je izučil za mizarja. Leta 1979 je imel hudo prometno nesrečo z motorjem in od te nesreče ni nikoli popolnoma okrevljal. Poleg zgoraj omenjenih

zapuša sestro, ki •ivi v Rogaški Slatini, brat Jo•e pa je •e med pokojnimi. Franc je bil veselega značaja in se je rad pozabaval s prijatelji. Bil je tudi član Slovenskega društva v Sydneyu. Pogrebna maša je bila v petek, 13.8.2004 v hrvaški cerkvi v Summer Hillu, pokopan pa je bil na slovenskem pokopališču v Rookwoodu.

V nedeljo, 8. avgusta 2004, je v Westmead bolnišnici, NSW umrla **PETRA TAŠNER**. Rojena je bila 2.5.1968 v Mariboru. V Avstralijo je prišla

leta 1971 skupaj s starši. Njen oče Vili Tašner je po rodu iz Miklav•a pri Mariboru, mama Ne•ka roj. Ornik pa je iz Prepolja pri Mariboru. Petra je prejela zakramente v Merrylandsu. Pred tremi leti je utrpela kap. Januarja 2004 pa je imela operacijo na srcu zaradi popravila zaklopke, vseskozi pa je bila šibkega zdravja. Poleg staršev in brata Simona zapuša tudi štiri otroke: Klaro, Deserae, Bianco in Benjamina. Pogrebna maša je bila v četrtek, 12.8., v Merrylandsu, nato je sledila upepelitev v Pinegrove krematoriju. - Naše so•alje vsem •alujočim.

V septembru bodo slu•be bo•je v naših podru•nicah:

FIGTREE – 12. in 26. septembra ob 5.00 popoldne.

CANBERRA – 19. septembra ob 6.00 zvečer v cerkvi sv. Petra in Pavla, Garran, ACT.

NEWCASTLE – 31. oktobra ob 6.00 zvečer v stolnici Srca Jezusovega, Hamilton.

QUEENSLAND – Surfers Paradise – sobota, 16. oktobra, ob 7.30 zvečer.

Klub »Planinka« Cornubia – nedelja, 17. oktobra, ob 10.30 dopoldne.

Buderim (Sunshine Coast) – nedelja, 17. oktobra, ob 5.00 popoldne.

Na »Planinki« bodo po maši pri kapelici molitve za vse pokojne v Queenslandu.

p. Valerijan

KLUB PANTHERS, ST JOHNS PARK-TRIGLAV

Piše Martha Magajna

PRIZNANJA ZA LETO 2003 SLOVENCEM V NSW

Na praznik dneva državnosti Republike Slovenije 2004 so bila v Klubu Panthers - St Johns Park - Triglav podeljena priznanja Slovincem iz NSW, ki so si zaslu•ili naslov »Slovenca leta« na razli•nih podro•jih •ivljenja in dela v naši skupnosti .

Naslov »OUTSTANDING SLOVENIAN SENIOR CITIZEN OF THE YEAR 2003« je komisija z vso pravico podelila patru Valerijanu Jenku iz verskega središ•a Merrylands.

PATER VALERIJAN

JENKO je •e od •asa, ko je prišel v Avstralijo in do danes ve• kot polovico svojega •ivljenja posvetil delu v slovenski skupnosti. Pri svojem delu se ni omejeval samo na dol•nosti duhovnika, temve• je bil v današnjih komercialnih •asih tista redka izjema, ki nikoli ni zapustil •loveka v stiski. Vedno je bil pripravljen napraviti še tisti korak ali dva ve•, kot je bilo nujno potrebno, da je lahko pomagal ljudem z nasvetom, tola•bo, pa tudi s pomo•jo pri te•avah ali pri urejanju stvari, o katerih je iz svojih izkušenj vedel precej ve• kot ljudje, ki so iskali njegovo pomo•. •e pred veliko leti je minil •as, ko se drugi ljudje upokojijo in u•ivajo zaslu•eni po•itek. Ne naš pater Valerijan! Ko je bil mlad, so mu pri delu pomagali po dve sestri in še drugi duhovnik, sedaj, ko bi lahko pri•akoval, da bo manj delal, pa vse breme nosita dva duhovnika, p. Valerijan in p. Filip, ki poleg svojega lastnega dela po potrebi tudi zamenjujeta druge duhovnike v slovenskih verskih središ•ih širom Avstralije, saj sta sedaj samo v Sydneyu dva slovenska duhovnika.

Pater Valerijan s priznanjem.

V današnjih •asih ne morete po urah poklicati niti zdravnika na dom, da bi vam prišel rešiti •ivljenje v sili. Pater Valerijan iz tega nikoli ni delal problema. •e je kdo bolan, v stiski ali potreben pomo•i ali tola•be, nikoli ni ura preve• pozna ali pot predolga, nikoli se ne postavi vprašanje, ali je •lovek bil vsako nedeljo pri maši, ali si je zaslu•il skrb in dobroto. •e pokli•ete patra, bo prav gotovo tudi prišel in napravil bo vse, kar bo mogel, da bi olajšal breme in podelil tola•bo.

•e bi me kdo vprašal, kako naj opišem patra Valerijana, katera njegova lastnost je napravila name najve•ji vtis, bi moj odgovor bil nedvomno: »DOBROTA!« •e je kdo zaslu•il priznanje in ime SLOVENEK LETA v kategoriji starejših ob•anov, je bil to prav gotovo naš pater in vsi mu izrekamo iskrene •estitke in najboljše •elje, da bi bil še dolgo zdrav in mo•an med nami!

Posebna pohvala prostovoljni delavki leta 2003 SONJI FIŠER.

Komisija za »Slovenian of the year Awards 2003« je izrekla posebno priznanje Sonji Fišer za njeno delo v verskem središ•u Merrylands.

Kar pomnimo, je bila Sonja Fišer v veliko pomo• pri delu v verskem središ•u Merrylands. Še posebej je prišlo njeno delo do veljave, ko so se slovenske sestre vrnile v domovino in je naše versko središ•e ostalo brez •enskih rok, ki so tako nujno potrebne za red v vsaki hiši. Tako je Sonja prevzela veliko dol•nosti, ki so jih prej opravljale sestre in sedaj skrbi za ureditev in okrasitev cerkve, za nabavljanje potrebš•in za

Sonja Fišer in Walter Šuber, predsednik Komisije za priznanja Slovincem leta.

gospodinjstvo in postrebo pri obiskih, slavljih, svečanostih, pogrebih in drugih priložnostih, za čiščenje prostorov in okolice cerkve in dvorane in, če katerega dela ne opravi sama, pa vsaj poskrbi, da se bo našel kdo, ki bo to delo opravil. V veliko pomoč pri njenem delu so tudi drugi prostovoljni delavci in vse delovne skupine, ki vlagajo toliko dela in truda v skrb za našo slovensko cerkev. Seveda, nekdo mora držati red in priprave za vse njihovo delo in kot prava dobra gospodinja, to dela Sonja. In – hvala Bogu, da jo imamo!

ZMAGOVALEC V KATEGORIJI: NAJUSPEŠNEJŠI SLOVENSKI PODJETNIK V NSW LETA 2003: ANTHONY TOMA•IN, managing direktor in 100% lastnik podjetja ROYAL GUARDIAN MORTGAGE CORPORATION.

Tony Toma•in je prišel v Avstralijo kot 15-letni priseljenec in je tekom dvajsetih let pokazal poseben talent in sposobnost za financiranje, kjer si je nabral izkušenj najprej kot kreditni manager v »Mortgage Union«, nato pa kot »mortgage broker«, z velikim uspehom in sposobnostjo.

Leta 1998 je ustanovil lastno kreditno podjetje »Royal Guardian«, ki je imelo v začetku samo dva zaposlena. V nekaj letih se je to podjetje razvilo in razširilo in sedaj deluje iz lastne moderne pisarniške stavbe v Burwoodu ter zaposluje okrog šestdeset ljudi, med katerimi je tudi

večje število Slovencev in Slovenk. Poleg lastnih prostorov v Burwoodu je v lanskem letu odprl tudi podružnico podjetja v Melbourne, pripravljajo pa se tudi druge podružnice v drugih večjih mestih Avstralije. Med svoje stranke štejejo tudi število

Anthony Toma•in s priznanjem.

Slovencev, katerim so priskrbeli zelo ugodna posojila za najrazličnejše potrebe, kot so financiranje za nakup zemlje, hiš, gradnje in številne druge potrebe pod geslom »Od zibelke pa vse do groba.« V zadnjem času se je podjetje tako razširilo, da je bilo potrebno ustanoviti oddelke, ki skrbijo za posamezne vrste financiranja. Kot finančnik in kot delodajalec je Toni Toma•in obojestransko na zelo dobrem glasu in njegovo uspešno delo je res vredno priznanja, zato mu je komisija za »AWARDS« povsem upravičeno podelila naslov »NAJUSPEŠNEJŠEGA SLOVENSKEGA PODJETNIKA LETA 2003 v NSW.«

Čestitamo in še veliko uspehov !

KONCERT slovenskega moškega pevskega zbora »RO•MARIN POD JU•NIM SONCEM« v klubu Triglav - Panthers.

Odkar je pevovodja Uroš Ergaver v preteklem letu zbral pevce iz vseh različnih pevskega zborov v Sydneyu in jih povezal v novi pevske zbor »Ro•marin pod ju•nim soncem«, je zbor •e večkrat nastopal ob različnih priložnostih s posameznimi točkami ob proslavah in drugih svečanostih. Koncert v klubu Triglav-Panthers je bila prva večja priložnost, ko so pevci pokazali, kaj jim je uspelo ustvariti skupaj. Verjetno pevovodji ni bilo ravno lahko uskladiti različne navade in tradicije posameznih pevcev, saj so skoraj vsi •e leta prepevali v različnih zborih, ki so imeli zelo različno tehniko in način petja. Z voljo se vse doseže, pravijo in dobra volja je tudi pri tem zboru pokazala, da se lahko dosežejo lepi uspehi, če imajo vsi isti cilj: ohranjati slovensko pesem in jo čim lepše predstaviti publiki.

Stare slovenske pesmi in lepi moški glasovi - to je kombinacija, ki vedno v•ge in res so prav lepo zapeli. Škoda je le, da je tako te•ko pridobiti mlade avstralske Slovence, da bi se pridru•ili!

Pesmi je dopolnjevala in povezovala in celoto Martho Magajna.

Pevski zbor »Ro•marin pod ju•nim soncem« s pevovodjo Urošem Ergaverjem in napovedovalko Martho Magajna po koncertu, 15. avgusta 2004, v klubu Triglav - Panthers.

IZ KLUBA TRIGLAV PANTHERS:

Kakor vedno, so tudi v preteklem mesecu slavili rojstne dneve naši balinarji, ki so se odločili, da bodo za svoj rojstni dan pokrovitelji tekmovanja in večerja med drugimi Slovenci – balinarji v klubu. Slavljenci v preteklem mesecu so bili: Janez Boštjančič, Sofija Šajn, Pepi Šiškovič in Frank Valenčič. •elimo jim še veliko zdravih in srečnih let!

Balinarke sydneyjskih klubov so se udeležile tekmovanja •enskih skupin v Griffithu. Iz slovenskih klubov so se tekmovanja udeležile Ivica Krobe, Jessica Kukovec, Dora Hrvat in Lidija Jeraj iz Triglava ter Marta Tomšič in Ančka Erzetič iz Slovenskega društva Sydney. Kakor se spodobi, so si vsa prva mesta priborile tekmovalke iz Griffitha, ki so jim bila tudi domača balinišča bolj znana, pa ni hudega, balinarke so prešle nekatere dni ob utrjevanju poznanstev in prijateljstva z balinkami iz vseh drugih klubov, ki se ukvarjajo z balinanjem, tako, da so bili vsi zadovoljni.

Rojstni dan so slavili: Janez Boštjančič, Sofija Šajn, Pepi Šiškovič in Frank Valenčič. Iskrene čestitke!

Strelsko - lovška družina Slovenskega društva Sydney

V nedeljo, 23. maja 2004, je lovška, strelska in ribiška družina Slovenskega društva Sydney praznovala v društvenih prostorih 24. obletnico ustanovitve. Na ta slovesni dan naše obletnice smo tekmovali in dokazali, katere •enske in moški so najboljši v naši lovski družini. To obletnico smo zares proslavili s strelskim tekmovanjem. Zmagovalci so bili nagrajeni s pokalom v nedeljo, 23. maja 2004, ob 5. uri popoldan. Lovsko koračnico so zaigrali člani ansambla The Masters. Zmagovalci moške skupine so bili: 1. Štefan Šernek, 2. Mirko Cerovac, 3. Miro Dakovič. Med •enskimi pa so se uvrstile: 1. Zorica Cerovac, 2. Ana Šernek, 3. Albina Frantič.

Čestitamo vsem strelcem in strelkam za njihove dosežke in pokale. Vsako leto tekmujemo za Prešernov pokal za naše obletnice, materinski pokal, očetovski pokal, za obletnice SDS in ob koncu leta za najboljšega strelca – starešinski pokal.

Lovska družina šteje trideset članov. Dvanajst članov je pomočnikov in 18 polnopravnih članov. Voditelji so: Štefan Šernek je starešina •e devet let neprenehoma, podstarešina je Mirko Cerovac, tajnica Erika •i•ek. Organiziramo tudi avtobusne izlete, piknike in lov v notranjosti dežele. Imamo svojo kočijo ob reki Macmury River med hribi in dolinami blizu Bathursta v New South Walesu. Tisto majsko popoldne je za

veselje poskrbel na društvu ansambel The Masters. Kuharice so pripravile okusen - da se obli•eš - zajetji in teležji gola• in polento, prvovrstne pečenke in še vrsto okusnih slovenskih jedil. Pri nas na Slovenskem društvu Sydney je vedno lušno in veselo. Prihajajte v •im večjem številu, ne bo vam •al. Vsak petek zvečer imamo strelske vaje. Posodobili smo strelišče, da smo izpolnili zakone dr•ave in navodila policije. Vsi naši strelci moramo imeti dovoljenje za streljanje in lov. Veliko vaj smo imeli za pokal 13. obletnice dr•avnosti Republike Slovenije. Starešina Štefan Šernek se zahvaljuje vsem članom in članicam lovsko-strelske družine za sodelovanje in razumevanje. Družini •elim še mnoga, dolga in uspešna leta. Za 25. obletnico bomo prihodnje leto pripravili nekaj posebnega.

Štefan Šernek, starešina Lovske družine Slovenskega društva Sydney

Strelsko - lovška družina Slovenskega društva Sydney.

Imamo se lepo na našem društvu Planica

•e v majski številki Misli na strani 27 sem poročala o pripravah in delu za 9. slovenski festival, da so se balinarji iz vse Viktorije pomerili. •enska trojka iz Slovenskega društva Planica z leve: Mira Pešèiè, Vilma Vlah, Slavka Franetiè in moška ekipa: Branko •ele, Miro Kastelic, Marjan Marsiè pa so odnesli prve nagrade. – Moralo bi biti: •enska trojka iz Planice in moška ekipa iz SDM. (se opravièujem za napako in zamudo).

Direktorica ISSV ga. Saša Ceferin je pripomogla k •e tako bogati razstavi. Razstavila je vse fotografije dolgoletnega pouka slovenskega jezika na višji dr•avni šoli od leta 1977-2004 ter zgodovino in razne slike Slovenije in lepe barvne plakate •ivali in pokrajin, kar uèenci obèudujejo. Bilo je veliko dela in priprave, toda bilo je lepo razlagati našim obiskovalcem iz vse Avstralije.

Dogodki na slovenskem društvu Planica

Imamo se lepo na našem društvu. Vsako prvo in tretjo nedeljo imamo pouk slovenskega jezika. Preteklo je •e 30 let odkar uèimo materin jezik na našem društvu. Letos se mi je pridru•ila gdè. Kristina Cestnik. •e za materinski dan in festival je pomagala pri nastopu. Lenti Lenko je odlièno posnel program in ga predvajal na radiu 3ZZZ, za kar se mu prisrèno zahvaljujem. Èe tako naprej in bomo imeli

najboljšega in najmlajšega novinarja med slovensko skupnostjo. Èestitke Lenti!

Kristina pomaga kot uèiteljica v slovenski šoli ter pripravlja uèence za nastope. Vesela sem, da mi je prišla v pomoè, kajti mi •e pešamo in nikoli ni preveè moèi za kakršnokoli delo. Tudi uèenci jo imajo radi.

Po dolgih letih smo dobili lepo otroško igrišèe za naš narašèaj. Lepo obnovljen BBQ stoji in èaka na tople dneve, ko se bomo ob njem mastili in si nabirali moèi za delo, ki nas še èaka na našem društvu. •e nekaj èasa je preteklo, ko smo poskusili BBQ kosilo vsako drugo nedeljo v mesecu. Pokazal se je dober uspeh. Mnogo rojakov pride, se pogovarjamo in obujamo spomine. Poskrbimo tudi za muziko, ki nas zabava na tem sreèanju in tudi zaplešemo. Okusne hrane je veliko na izbiri, natarji pa prijazni, veseli in z njimi smo veseli tudi mi.

Na slovenskem društvu Planica urejamo tudi arhiv. Vabimo vse, ki bi bili pripravljeni posredovati podatke in fotografije. Imamo •e nekaj materiala. Pripravljamo tudi sobo, kjer bo razvidno v sliki in pisanju, kako je nastajal naš skupni dom, kako se dela in ohranja kultura ter jezik v dobrobit naše skupnosti.

Lucija Srnec, Melbourne VIC

Zmagovalna •enska trojka iz slovenskega društva Planica z leve: Mira Pešèiè, Vilma Vlah, Slavka Franetiè in moška zmagovalna ekipa Slovenskega društva Melbourne: Branko •ele, Miro Kastelic, Marjan Marsiè.

Gradbenik MARJAN JURÈIÈ iz Sydneya išèee delavce, ki so pripravljeni delati na gradbišèih in pri prenovah. Delavcem iz Melbourne je pripravljen plaèati tudi letalsko vozovnico, èe so pripravljeni priti za dalj èasa delat v Sydney. Kdor se zanima za delo, naj poklièee na telefon: (02) 9984 1869, po 7. uri zveèer. Marjan tudi sporoèa, da •eli spoznati gospe od 45-55 let za resno zvezo in zakon.

DOM POËITKA MATERE ROMANE
Slovenski dom za ostarele
11-15 A'Beckett Street
KEW VIC 3101

MOTHER ROMANA HOME
Slovenian Hostel for the Aged
Phone: 03 9853 1054
Fax: 03 9855 0811

Dom poëitka matere Romane je ustanova slovenskega misijona v Melbournu, ki nudi bivanje v domaem okolju ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego. Prijazna in topla soba, domaãa hrana, vesela dru•ba, popolna zdravniška nega in celotna oskrba je samo del tega, kar boste našli v domu poëitka ob cerkvi v Kew.

Pogoj za sprejem v Dom je »Aged Care Assessment Document«, katerega vam pomaga preskrbeti vaš zdravnik. Osnovna tarifa je 85% od avstralske starostne pokojnine. Pogoj za sprejem ni na osnovi posameznikovega premo•enja, temveã na podlagi zdravstvenega stanja in potrebne nege.

Ste mogoãe sami •e razmišljali, kakšno bi bilo •ivljenje v Domu, poznate koga, ki bi potreboval usluge slovenskega doma poëitka, ali pa •elite kaj veã vedeti? Potem je res najbolje, da ãimprej pokliãete upravnico gospo Sandro Krnel po telefonu in se dogovorite za primeren ãas oglada Doma. Ker je zadnje ãase med Slovenci precej veã zanimanja in veãje povpraševanje za vstop v Dom, vam bo gospa Sandra rade volje povedala, kako dolgo bo treba poëakati na prvo prosto mesto. Dobili boste tudi prave odgovore na vsa druga vprašanja.

**VELEPOSLANIŠTVO
 REPUBLIKE SLOVENIJE**

Telefon: 02 6243 4830 Fax: 02 6243 4827

e-mail: vca@mzz-dkp.gov.si

www.gov.si/mzz/dkp/vca/eng/

Odpravnik poslov: Bojan Bertoneelj

Tretji sekretar: Andrej G. Rode

Veleposlaništvo je odprto vse delovne dni od 9.00 do 16.30

Konzularne ure so od 10.00 do 12.00

Embassy of Republic of Slovenia

PO BOX 284, Civic Square

CANBERRA ACT 2608

GENERALNI KONZULAT RS SYDNEY

Generalni ãasni konzul: Alfred Bre•nik

Telefon: 02 9517 1591 Fax: 02 9519 8889

PO BOX 188, COOGEE NSW 2034

**GENERALNI KONZULAT RS
 NOVA ZELANDIJA**

Telefon: 04 567 0027 Fax: 04 567 0024

PO BOX 30247, LOWER HUT NZ

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnika

Simon Kovaãiã in James Rizzo

**Tiskarna za
 brošure, knjige in barvna dela**

164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056

Telephone: 03 9387 8488 Fax: 03 9380 2141

**Slovincem v Melbournu se priporoãa
 kamnoseško podjetje**

**LUCIANO VERGA & SONS
 ALDO AND JOE MEMORIALS P/L**

10 Bancell street

Cambellfield VIC 3061

Work: tel. 9359 1179

Home: tel. 9470 4046

ZA VSA DELA DAJEMO GARANCIJO!

IZ BARAGOVE KNJI•NICE

UÈIMO SE SLOVENSKO Draga Gelt, Magda Piškotek, Marija Penca -LET'S LEARN SLOVENIAN I, II, III (\$20 - za posamezni del). ZNAŠ SLOVENSKO – DO YOU KNOW SLOVENIAN – Tečaj slovenskega jezika za odrasle – Slovenian language course for adults IN OSNOVNA SLOVNIÈNA PRAVILA IN VAJE – Draga Gelt, \$20. SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL - UÈBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA - Milena Gobetz in Breda Lonèar, I. del \$20, II. del \$30.

SLOVENIAN LANGUAGE IN AUSTRALIA-25 years of Slovenian language in VIC - Saša Ceferin, \$25.

VENETI – FIRST BUILDERS OF EUROPEAN COMMUNITY – angleški prevod, trde platnice – 534 strani, 150 ilustracij, \$45. SLOVENC, KDO SMO – Ivan Toma•iè, \$30.

ETRUŠÈANI IN VENETI – drugi venetski zbornik – Ivan Toma•iè, \$25.

SLOVENSKE KORENINE - Ivan Toma•iè \$10-mehke platnice; \$15-trde platnice

ZBORNİK PRVE MEDNARODNE KONFERENCE - Veneti v etnogenezi srednjeevropskega prebivalstva -

PROCEEDINGS OF THE FIRST INTERNATIONAL TOPICAL CONFERENCE - \$30.

TRETJI VENETSKI ZBORNİK – V Evropi 2000 – Ivan Toma•iè, \$25.

RAZSTAVA VENETI NA SLOVENSKEM – Ptuj 2001, 46 strani, v slovenšèini z angleškim prevodom, \$8.

100 RECEPTOV SESTRE NIKOLINE 1.,2.,3.,4.,5.,6. knjiga, \$15.

POTOK TREH IZVIROV – èrtice, pesmi in aforizmi – Ivan Lapuh, \$15.

BO•IÈNE PESMI V PROZI - Roberto Innocent, \$30.

PAX ET BONUM – MIR IN DOBRO – Draga Gelt, Veronika Ferfolja, \$30.

SVETO PISMO NOVE ZAVEZE – trde platnice \$45, mehke platnice \$30.

THE SNOWY MOUNTAINS - Ivan Kobal, trde platnice - \$20, mehke platnice - \$10.

PIPA, KLOBUK IN DOBER NOS – Leopold Suhodolèan, \$1.

SLOVENSKE LJUDSKE PRIPOVEDKE – SLOVENE LEGENDS – Dušica Kunaver, \$30.

POTOVANJE SKOZI ÈAS - Jo•ica Marn Gerden, \$20.

TIHI GLAS IZ GLOBOÈINE SRCA - Jo•ica Polak, \$15.

MOLITVENIK ZA BOLNIKE - OSTANI Z NAMI - \$10.

SLOVENSKE KORENINE - I.Toma•iè, trde platnice \$15, mehke \$10.

GEORGE KOZIAK - Slovenian Janizary by Joseph Jurèiè, historical novel from 15. century, \$15.

SLOVENSKO ANGLEŠKI SLOVAR, \$30

ANGLEŠKI SLOVENSKI SLOVAR, \$30

POBEGLI ROBOT – Vida Peèjak, \$3.

CELOVŠKE, CELJSKE IN GORIŠKE

MOHORJEVE KNJIGE, \$90.

NA USODNEM RAZPOTJU - M. Peršič, \$25.

PREMIKI – Janez Janša, \$35.

KRISTJAN MOLI - molitvenik, \$15.

NOVE ZGOŠÈENKE (CD) CENA \$22

MARIBORSKI OKTET - Jubilejni koncert

KOMORNI ZBOR AVE - Eno Dete je rojeno

ANTON MARTIN SLOMŠEK - Drobtnice

SESTRE KLARISE - Marija, Mati moja

FRANC JAVORNIK - Portret prvaka ljubljanske opere

KVINTET SONÈEK - Veèerni zvon

BRATJE PIRNAT

'IGNITE' 29. SLOVENSKI MLADINSKI KONCERT, \$25

Misli thoughts - Bo•je in èloveške Misli thoughts - Bo•je in èloveške

Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni meseènik za versko in kulturno •ivljenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljen (Established) leta 1952 | Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski franèišكاني v Avstraliji | Urednik in upravnik (Editor and Manager): p. Ciril A. Bo•iè, O.F.M., Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | Ureja (Production Editor) in raèunalniški prelom: Marija An•iè | Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@infoxchange.net.au | Naroènina za leto 2004 je 30 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije letalsko 70 dolarjev | Naroènina se plaèuje vnaprej | Poverjeništvu za MISLI imajo vsa slovenska verska središèa v Avstraliji | Rokopisov ne vraèamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene èlanke odgovarja pisec sam | Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew Vic 3101 | Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd., 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | Tel.: 03 9387 8488 | Fax: 03 9380 2141. ISSN 1443-8364

Misli na internetu: |Vnos: Draga Gelt | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam klikni na MISLI.

Misli thoughts - Bo•je in èloveške Misli thoughts - Bo•je in èloveške

Australian Mallee Art

Velika izbira kvalitetnih avstralskih spominkov
Avtentična Aborigenska umetnost
Ročna dela in darila

Shipping service – Interstate and overseas
Shop 3092, Level 3 Westfield Shoppingtown
Southland CHELTENHAM Vic 3192

Phone: +61 3 9584 4466

Mobile: 0419 037 054

Email: info@malleeart.com

Web: www.malleeart.com

GLAS SLOVENIJE

»THE VOICE OF SLOVENIA«
PO BOX 191, SYLVANIA NSW 2224
Telefon: 02 9522 9911 Fax: 02 9522 9922

STIÈIŠÈE AVSTRALSKIH SLOVENCEV
Domaèa stran na internetu:
www.glasslovenije.com.au

GOJAK & MEATS

SMALL GOODS

Rojakom
v Sydneyu se toplo
priporoèam!

220 Burwood Road
Burwood NSW 2134
Tel. (02) 9747 4028

Anthony Tomaš in J.P.L.I.C.M

Royal Guardian

MORTGAGE CORPORATION PTY.LTD.

MORTGAGE ORIGINATORS ~ DIRECT LENDERS

At Royal Guardian we have one aim, to get you the best loan and enable you to secure your purchase.

tel.: 02 133 455

4 Railway Parade, Burwood, NSW 2134
www.royalguardian.com.au

MIDITEK MUSIC PRODUCTION RECORDING & TUITION

LENTI LENKO BA (MUS), AAGM, LAGM (TD), OAM.

TEACHER OF PIANO, ORGAN,
KEYBOARD AND THEORY.

PROVIDING PROFESSIONAL
FRIENDLY SERVICE & TUITION
WITH VERY REASONABLE RATES!

52 GLADESWOOD DRIVE,
MULGRAVE VICTORIA 3170

Phone/fax: (03) 9701- 0159

Mobile: 0438 256 257

www.miditek.com.au

e-mail: administration@miditek.com.au

TOBIN BROTHERS
FUNERALS

LEADERS IN SERVICE AND CARE

100% AUSTRALIA OWNED

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM
NA USLUGO V ÈASU •ALOVANJA
For all enquiries please contact our Call Centre
9500 0900

www.tobinbrothers.com.au

Are your dentures more comfortable in a glass...?

If so, for a free consultation contact:

STAN KRNEL

dental technician

specialising in dentures and mouthguards

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...?
Èe ne, z zaupanjem poklièite za prvo brezplaèno posvetovanje.

STANKO KRNEL

zobni tehnik

specialist za umetno zobovje in zašèitne proteze

391 Canterbury Rd. Vermont
tel. 9873 0888

Suite 7/14 Market St. Box Hill
tel. 9898 6293